

சமூக வலைத்தளங்கள், சட்டம் மற்றும் நியாயமான தேர்தல்:
நடைமுறையில் உள்ள சட்ட வரையறைகள் பற்றிய ஒரு பகுப்பாய்வு

GENERATION
சர்ஜர்
தலைமுறை

2021

நன்றி

இந்த ஆய்வானது ஆசிய அறக்கட்டளையால் (The Asia Foundation)
நடத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆய்வின் தொகுப்பில் பங்களித்த சட்டத்தரணிகள் திரு. ஜகத் லியனாராச்சி
(தலைமை ஆய்வாளர்) மற்றும் செல்வி ஹரிந்திரினி கோரெயா (இணை ஆய்வாளர்)
ஆகியோருக்கும் இந்த ஆய்வை மீளாய்வு செய்த சட்டத்தரணி திரு. லூவி
கணேதாசனுக்கும் மற்றும் இந்த ஆய்வு முழுவதும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய முக்கிய
தகவல் வழங்குனர்களுக்கும் ஹாஷ்டாக் தலைமுறையிலிருந்து மனமார்ந்த
நன்றிகளை தெரிவிக்கின்றோம்.

சமூக வலைத்தளங்கள், சட்டம் மற்றும் நியாயமான தேர்தல்: நடைமுறையில்
உள்ள சட்ட வரையறைகள் பற்றிய ஒரு பகுப்பாய்வு

01	அறிமுகம்.....	04
02	தேர்தல் காலத்தில் சமூக ஊடகங்களின் பங்கு.....	08
03	இலங்கையில் சமூக ஊடகங்கள் தொடர்பான சட்டங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள்.....	13
04	தேர்தல் காலத்தில் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான சட்டங்கள்.....	20
05	தேர்தல் காலத்தில் சமூக ஊடகங்களை ஒழுங்குபடுத்துவது தொடர்பான அனுபவங்கள்.....	23
06	முக்கிய அவதானிப்புகள்.....	25

நிர்வாக சுருக்கம்

2019 இல் இடம்பெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தல் மற்றும் 2020 இல் இடம்பெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலும் ஹாஷ்டாக் தலைமுறை சமூக ஊடகங்களை கண்காணித்ததைத் தொடர்ந்து, சமூக ஊடகங்களுக்கு பொருந்தக்கூடிய தேர்தல் சட்டங்களையும் அவை எவ்வழிகளில் சமூக வலைத்தளங்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படலாம் என்பவற்றை ஆய்வு செய்ய வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை அவதானித்தது. இக்குறித்த வெற்றிடத்தை நிரப்புவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

சமூக ஊடகங்களுக்கு பொருந்தும் தற்போதுள்ள தேர்தல் சட்டங்கள் தொடர்பான இந்த ஆய்வானது துறைசார் ஆய்வு மூலங்களையும், பல்வேறு முக்கிய தகவல் வழங்குனர்களின் சிறப்பாக தேர்தல் சார் பங்குதாரர்களின் நேர்காணல்களையும் ஒன்றிணைத்ததாக நடத்தப்பட்டது.

எனவே, இந்த ஆய்வானது இலங்கையில் சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை உறுதி செய்யும் நோக்குடன் சமூக ஊடகங்கள் தொடர்பான தற்போதைய அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட விதிகளை ஆராயும் வளமாக செயல்படுகிறது. தற்போதைய சமூக அரசியல் சூழலில், தேர்தல்களின் போது சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவது குறித்த சட்டங்களிலுள்ள எந்தவொரு இடைவெளியையும் புரிந்து கொள்வதற்கும் முகங்கொடுப்பதற்கும் இந்த ஆய்வு ஒரு அடித்தளத்தை வழங்குகிறது.

பின்வரும் அவதானிப்புகள் இந்த ஆய்வின் ஒரு பகுதியாக குறிப்பிடப்படுகின்றன :

- 2019 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தல் மற்றும் 2020 இல் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தேர்தல் பிரச்சாரங்களின் போது வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொள்ள சமூக ஊடகங்கள் கருவிகளாக பயன்படுத்தப்பட்டன.
- இணையத்தளத்தில் அநிநவீன பிரச்சாரங்கள் அதிகப்படியான பக்கச்சார்பான உள்ளடக்கத்தை கொண்டுள்ளதுடன் தவறான மற்றும் முறைகேடான தகவல், வெறுக்கத்தக்க பேச்சு மற்றும் வன்முறையைத் தூண்டும் வகையான உள்ளடக்கத்தை கொண்டுள்ளது. மேலும் இவ் உள்ளடக்கத்தின் ஊடாக ஈடுபடக்கூடிய கால அளவு நீட்டிக்கப்பட்டது.
- தேர்தல் முறை சீர்திருத்தம் குறித்த முக்கிய விவாதம், சமூக வலைத்தள ஒழுக்கவிதிகள், பேச்சு சுதந்திரத்தை பாதுகாத்தல் மற்றும் பிரச்சார நிதிச் சட்டங்களின் தேவையினுள், இணையத்தள இடைவெளிகளில் விரைவான மாற்றங்களை போதுமான அளவு ஈடுசெய்வதற்கு தற்போதுள்ள சட்ட மற்றும் ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்பின் செயல்திறன் சார்ந்த அக்கறையும் உள்ளடங்கும்.
- தேர்தல் குற்றங்களைக் கையாளும் தற்போதைய சட்டங்கள் சமூக ஊடக தளங்களுக்கு பொருந்தும் வகையில் விளக்கப்படலாம்.
- இலங்கையின் பரந்துபட்ட சூழலில் சட்டங்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும்போது தற்போதுள்ள சட்டங்களை பயன்படுத்துவதற்கான அரசியல் விருப்பமின்மை, அரசியலமைப்புக்கு அமைவான உத்தரவாதத்தைக் கொண்ட கருத்துச் சுதந்திரத்தை மீறும் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகளை அடக்கும் சட்டங்களைத் அமுல்படுத்தும் நடைமுறையை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

அறிமுகம்

1.1 பின்னணி

டொனமோர் கமிஷனின் பரிந்துரையைத் தொடர்ந்து 1931 ஆம் ஆண்டில் உலகளாவிய உரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆசியாவின் முதல் பிரிட்டிஷ் காலனிகளில் இலங்கை (முன்னைய சிலோன்) ஒன்றாகும். மக்களின் இறையாண்மையைப் பயன்படுத்துவதன் ஒரு பகுதியாக 1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு அரசியலமைப்பு மற்றும் 1978 ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது குடியரசு அரசியலமைப்பு ஆகியவற்றில் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள அரசியலமைப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, மக்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சட்டமன்ற அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாட்டின் பாதுகாப்பு உட்பட மக்களின் நிறைவேற்று அதிகாரம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடியரசின் ஜனாதிபதியால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வாக்கெடுப்பு மூலம் சட்டமன்றத்தில் மக்களுக்கும் நேரடி பங்கு உண்டு. தேசிய முக்கியத்துவம்¹ வாய்ந்ததாகக் கருதப்படும் எந்தவொரு விஷயத்தையும் வாக்கெடுப்பு² மூலம் ஜனாதிபதி மக்களுக்கு சமர்ப்பிக்கலாம். அரசியலமைப்பின் 19 வது திருத்தம் நிராகரிக்கப்பட்ட மசோதாவை மக்கள் வாக்கெடுப்புக்கு பரிந்துரைக்க அனுமதிக்கும் ஏற்பாட்டை ரத்து செய்தது. எவ்வாறாயினும், அரசியலமைப்பின் 20 ஆவது திருத்தச்சட்டம் பாராளுமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்ட ஒரு மசோதாவை மக்களால் வாக்கெடுப்புக்கு சமர்ப்பிக்கும் ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்தை மீண்டும் கொண்டு வந்தது.³ தேசிய பிரச்சினைகள் குறித்து மக்களின் ஒப்புதல் தேவைப்படும்போது ஜனாதிபதி மற்றும் பாராளுமன்ற, மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளாட்சி அதிகார சபை பிரதிநிதிகளை வாக்கெடுப்பு மூலம் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக தேர்தல்கள் நடாத்தப்படுகின்றன.

வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பயன்படுத்துவதில் மற்றும் சுதந்திரமான நியாயமான தேர்தல்களை உறுதி செய்வதில் ஊடகங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. ஊடகங்கள் வாக்காளர்களுக்கு அவர்களின் உரிமைகளை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது குறித்து கற்பிக்கின்றது. மேலும் தேர்தல் பிரச்சாரங்கள் மற்றும் வாக்குறுதிகளின் வளர்ச்சி குறித்த அறிக்கைகளை வழங்கும் இடமாகவும் வேட்பாளர்கள் வாக்காளர்களை இணைக்கும் ஒரு தளமாக அமைகின்றது. ஊடகங்கள் முடிவுகளை அறிக்கையிடுவதோடு வாக்கு எண்ணிக்கையையும் கண்காணிக்கின்றன. சமூக ஊடகங்கள் உட்பட பிரதான ஊடகங்கள் மற்றும் இணையதள ஊடகங்கள், தேர்தல் நிர்வாகத்தை உள்ளடக்கிய தேர்தல் செயல்முறையை ஆராய்ந்து, தேர்தல் தொடர்பான வன்முறைகளைத் தடுக்க அணைத்து தேர்தல் செயல்முறை பற்றி துல்லியமான தகவல்களை வழங்குகின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக, வாக்காளர்கள் பொது விவாதத்தில் ஈடுபடுவதற்கு, தகவலறிந்த தேர்வுகளைச் மேற்கொள்ள கட்சிகள், வேட்பாளர்கள் மற்றும் தேர்தல் செயல்முறை பற்றிய போதுமான தகவல்களை அறியத்தருவதன் ஊடாக ஒரு பங்கேற்பு செயல்முறையின் கண்காணிப்புக் குழுவாக ஊடகங்கள் செயல்படுகின்றன.

¹ இலங்கை ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் கட்டுரை எண் 85 ஆனது, ஒரு மசோதாவில் அல்லது பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாக்குகளைப் பெற்ற எந்த மசோதாவிலும் அல்லது அமைச்சரவையால் சான்றளிக்கப்பட்ட எந்த மசோதாவிலும் இருக்க முடியும் என்றும் உச்சநீதிமன்றம் ஒரு வாக்கெடுப்பில் மக்களின் ஒப்புதல் தேவை என தீர்மானித்து கூறுகிறது.

² இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் கட்டுரை எண் 86

³ இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் கட்டுரை எண் 85(2)

இலங்கையில் அரசியல் செல்வாக்கு மற்றும் ஊடக உரிமையின் மீதான கட்டுப்பாடு ஊடக உள்ளடக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.⁴ எல்லைகள் இல்லாத நிருபர்களின் உலக பத்திரிகை சுதந்திரக் குறியீட்டில் 180 நாடுகளில் 127 வது இடத்தில் இலங்கை உள்ளது.⁵ சொந்த அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நிகழ்ச்சி நிரல்களைப் பின்பற்றும் தனியார் ஊடகங்களுக்கும் ஆளும் கட்சிக்கு உதவி செய்யும் அரசுக்கு சொந்தமான ஊடகங்களிற்கும் இடையிலான பிரதான ஊடகங்களின் இருவகைத் தன்மையை இவ் ஆய்வின் முக்கிய தகவலாளர்கள் (KI கள்) கவனத்தை ஈர்க்கிறார்கள். அச்சு, வானொலி, தொலைக்காட்சி மற்றும் இணையத்தள ஊடகங்களின் உள்ள பார்வையாளர்களின் பங்குகள் ஒரு சில உரிமையாளர்களிடையே உள்ளது.⁶ அவர்கள் தங்கள் சொந்த மற்றும் கூட்டுநிறுவன அரசியல் இணைப்புகளைக் கொண்டுள்ளனர். எனவே, ஊடகங்கள் அரசியல் கட்சிகளின் அதிகாரத்தை பலப்படுத்துவதற்கும், கதைகளை தகவல்களை கட்டுப்படுத்தும் ஒரு கருவியாக மாறுகின்றது. தேர்தல் காலங்களில் அனைத்து வகையான ஊடகங்களும் சட்டரீதியிலிருந்து சட்டவிரோதமான நடத்தைக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை முக்கிய தகவலாளர்கள் (KI கள்) மேலும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஊடகங்களும் பிற இணைக்கப்பட்ட நபர்களும் ஒருபுறம் சட்டபூர்வமான ஆனால் நெறிமுறையற்ற நடைமுறைகளிலும், மறுபுறம் சட்டவிரோத மற்றும் நேர்மையற்ற நடைமுறைகளிலும் ஈடுபடலாம்.

இலங்கை பார்வையாளர்களைப் பற்றி 2019 ஆம் ஆண்டில் சர்வதேச ஊடக ஆதரவு (ஐ.எம்.எஸ்) மேற்கொண்ட ஆய்வில்⁷ தெரியவந்த தரவுகளின்படி, தற்போதைய சம்பவங்கள் குறித்த செய்திகளையும் தகவல்களையும் அவைகளை வெளிப்படுத்தும் ஊடகங்கள் முன்னுரிமையின் வரிசை பின்வருமாறு:

1 தொலைக்காட்சி	2 வானொலி
3 வாயின் வார்த்தை	4 செய்தித்தாள்கள்
5 சமூக ஊடகங்கள்	<p>6 பிற தகவல் ஆதாரங்கள்
(எஸ்.எம்.எஸ் செய்தி எச்சரிக்கைகள் / சுவரொட்டிகள் / பதாகைகள்)</p>
7 வீண்பேச்சு வலைத்தளங்கள் மற்றும் செய்தி வலைத்தளங்கள்	

⁴ இலங்கை ஊடக உரிமையாளர் கண்காணிப்பு, <https://sri-lanka.mom-rsf.org/en/findings/political-affiliations/>

⁵ எல்லைகள் இல்லாத நிருபர்களின் உலக பத்திரிகை சுதந்திரக் குறியீடு, <https://rsf.org/en/sri-lanka>

⁶ இலங்கை ஊடக உரிமையாளர் கண்காணிப்பு, <https://sri-lanka.mom-rsf.org/en/>

⁷ "கொந்தளிப்பான காலங்களில் செய்திகளை உட்கொள்வது: இலங்கை மீடியா பார்வையாளர்கள் ஆய்வு 2019", IMS,

<https://www.mediasupport.org/wp-content/uploads/2021/02/Sri-Lanka-Media-Audience-Study-2019-Low-Res.pdf> at p.21.

தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது தகவல்களைத் தேடுவது தொடர்பாக இருக்கும் விருப்பத்தேர்வின் வரிசை மாறுமா என்பதை ஆராய எந்த ஆய்வும் செய்யப்படவில்லை.

இலங்கையில் 21.46 மில்லியன் மக்களில் 10.9 மில்லியன் பேர் இணையத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே, இணைய பயனர்களின் சதவீதம் 50.8% ஆகும். அதில், 34.7% பேர் கணினி மூலமும் இணையத்தை அணுகலாம், அதே நேரத்தில் 64.0% ஸ்மார்ட்போன் வழியாகவும், 1.3% பிற வழிகளிலும் அணுகின்றனர்.⁸

இலங்கையிலுள்ள சமூக வலைத்தளங்களின் அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை மற்றும் பாவனை⁹ செறிவின் அடிப்படையில் Facebook மிகவும் பிரபல்யமாக விளங்குகிறது. ஆனால் இலங்கையர்களால் சராசரியாக அநேக நேரம் செலவுசெய்த சமூக ஊடகமாக YouTube விளங்குகிறது.¹⁰ இலங்கை பாவனையாளர்களிடையே Instagram மற்றும் வுறவைவநச உம் பிரபல்யமாக காணப்படுகிறது.

⁸<https://datareportal.com/reports/digital-2021-sri-lanka#:~:text=Social%20media%20statistics%20for%20Sri,%25>

⁹ முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளது

¹⁰ இலங்கையின் சிறந்த இணையதளங்கள். Alexa, <https://www.alexa.com/topsites/countries/LK>

1.2 ஆய்வின் நோக்கங்கள்

இந்த ஆய்வின் கவனம் தேர்தல் தொடர்பான சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் எவ்வாறு சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் வலைத்தளங்களின் பயன்பாட்டிற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது குறித்த சட்ட மதிப்பீட்டை வழங்குவதாகும். இது சம்பந்தமாக, இந்த ஆய்வு தேர்தல்கள் தொடர்பான தற்போதைய சட்ட கட்டமைப்பில் முக்கியமான இடைவெளிகளை அடையாளம் காணும். அவை எதிர்கால தேர்தல் காலத்தில் சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை நடத்துவதைத் தடுக்கக்கூடும். இதுபோன்ற மதிப்பீடு செய்வது இலங்கையில் இதுவே முதல் முறையாகும். இது சட்ட அமைப்பில் தற்போதுள்ள இடைவெளிகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதில் இலங்கையின் தேர்தல் தொடர்பான சட்டங்களைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள இடைவெளிகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான பரிந்துரைகளை வகுப்பதற்கும் புள்ளிகளை வழங்கும்.

1.3 ஆய்வின் முறை

இந்த ஆய்வு முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களின் மறுஆய்வு மற்றும் தேர்தல் ஆணையத்தின் தற்போதைய மற்றும் முன்னாள் உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள், சமூக ஊடக நிறுவனங்கள், சிவில் சமூக அமைப்புகள் மற்றும் தேர்தல் கண்காணிப்பு குழுக்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு தேர்தல் தொடர்பான பங்குதாரர்களுடனான நேர்காணல்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

1.4 ஆய்வின் நோக்கெல்லை

தேர்தல்களின் காலங்களில் சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் வலைத்தளங்களின் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படும் சட்டங்களை மறுஆய்வு செய்வதற்கு இவ் ஆய்வின் நோக்கம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1.5 ஆய்வின் வரம்புகள்

தனியார் செய்தியிடல் பயன்பாடுகள் மற்றும் தரவிறக்கம் செய்யக்கூடிய பயன்பாடுகள், தரவு பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் சமூக ஊடக பயனர்களின் நுண்ணிய-இலக்கு, இணையத்தில் காணப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த செயலற்ற நடத்தை¹¹ மற்றும் ஆழ்ந்த போலிகளின் (deep fakes)¹² பயன்பாடு ஆகியவை ஆய்வின் முக்கிய வரம்புகளில் அடங்கும். ஆயினும் இவை ஹாஷ்டாக் தலைமுறையினராலும் ஆர்வமுடைய பங்குதாரர்களிலும் எதிர்காலத்தில் ஆய்வுசெய்யப்படலாம்.

¹¹ ஒருங்கிணைந்த ஆதாரமற்ற நடத்தை என்பது பல பக்கங்கள் ஒரு தீங்கு விளைவிக்கும் கதையை பெருக்குவதாகக் காணப்படுகிறது. நதானியேல் க்ளீச், "ஒருங்கிணைந்த அசாதாரண நடத்தை விளக்கப்பட்டது," பேஸ்புக், டிசம்பர் 6, 2018,

<https://about.fb.com/news/2018/12/inside-feed-coordinated-inauthentic-behavior/> Facebook (2021) மற்றும் தவறான நடத்தை https://www.facebook.com/communitystandards/inauthentic_behavior [அசாதாரண நடத்தை]

¹² "ஆழமான போலிகள்" என்பது செயற்கை ஊடகமாகும், இதில் ஏற்கனவே இருக்கும் படம் அல்லது வீடியோவில் உள்ள ஒருவரை வேறு ஒருவரின் உருவத்துடன் மாற்றுவார்கள்.

2. தேர்தல்களின் போது சமூக ஊடகங்களின் பங்கு

2.1 பிரச்சார கருவியாக சமூக ஊடகங்கள்

சமூக ஊடகங்களும் வலைத்தளங்களும் கடந்த இரு தசாப்தத்தில் தேர்தல் பிரச்சாரங்களில் பயன்படுத்தப்படும் ஒப்பீட்டளவில் புதிய கருவிகளாகும். ஒரு தேர்தல் காலத்தில் சமூக ஊடகங்களின் செயல்பாடு சில வழிகளில் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது. அவையாவன:

- 1 சமூக ஊடக பயனர்களை குறிவைக்கும் தேர்தல் பிரச்சார நடவடிக்கைகள்
- 2 கட்டண விளம்பரங்களின் வெளியீடு
- 3 சமூக ஊடக வலைப்பின்னல்கள் மற்றும் வலைத்தளங்களில் பயனர்களுக்கு இடையிலான தொடர்பு
- 4 தேர்தல் ஆணையாகத்தாலும் மற்றைய குழுக்களாலும் வாக்காளர் கல்விக்காக சமூக வலைத்தளங்களை பயன்படுத்தல்.
- 5 சமூக வலைத்தளங்களை பாவித்து தேர்தல் முடிவுகளை அறிவித்தல்.
- 6 சமூக ஊடக உள்ளடக்கத்திற்கு எதிராக புகார் அளித்தல் மற்றும் புகார் செய்தல்

சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் வலைத்தளங்களின் சிறப்பு என்னவென்றால், தகவல்களை விரைவாக பரப்புவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை கொண்டது. பிற ஊடகங்களின் விளம்பரத்துடன் ஒப்பிடும்போது சமூக ஊடகக் கணக்கை அல்லது வலைத்தளத்தைக் குறைந்தபட்ச செலவில் அல்லது எந்த செலவுமில்லாமல் தொடங்குவதற்கான திறன் அனுகூலமாக அமைகின்றது. தேசிய எல்லைகளிடையே அநேக அளவான வாக்காளர்களை சமூக வலைத்தளங்களை பாவித்து இலக்கு வைக்கலாம். ஆகவே, குறித்த வேட்பாளரின் தோற்றத்தை உயர்த்தும் சமூக ஊடக பிரச்சாரங்கள் மக்கள் ஆதரவில் கரிம அதிகரிப்பு இருப்பதைப் போல குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பிரதான ஊடகங்களில் விளம்பரம் செய்ய முடியாத வேட்பாளர்கள், அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் குழுக்களுக்கு இணையத்தளத்தில் அவ்வாறு செய்ய சமூக ஊடகங்கள் வாய்ப்பளிக்கின்றன. ஆகஸ்ட் 2020 இல் நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் போது, பல வேட்பாளர்கள் தங்கள் செய்தியை வாக்காளர்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல Facebook, YouTube மற்றும் Twitter போன்ற தளங்களைப் பயன்படுத்தினர். அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் சில வேட்பாளர்களின் அதிகாரப்பூர்வ வலைத்தளங்களை அமைத்ததுடன் அவற்றின் பிரச்சார நடவடிக்கைகள் சமூக வலைத்தளம் மூலமாகவும் நடாத்தப்பட்டன. மேலும், சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் வலைத்தளங்கள் குறைந்தபட்ச சுற்றுச்சூழல் சேதங்களைக் கொண்ட பிரச்சார ஊடகமாக அங்கீகரிக்கப்படலாம்.

2.2 பிரச்சார செலவுகள்

பாராளுமன்றத் தேர்தல் சட்டத்தின் பிரிவு 8 (4) ஆனது ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் பதிவுசெய்யப்பட்ட தணிக்கையாளரால் தணிக்கை செய்யப்பட்ட கட்சியின் வருடாந்த கணக்கு அறிக்கைகளின் நகலை தேர்தல் ஆணையத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், இலங்கையில் பிரச்சார நிதிகளை கட்டுப்படுத்தும் குறிப்பிட்ட சட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. சமூக ஊடக பிரச்சாரங்களுக்காக செலவிடப்பட்ட நிதிகளும் இதில் அடங்கும். விளம்பர நூலகம் மற்றும் விளம்பர அறிக்கையைப் பயன்படுத்தி "பிரச்சினை, தேர்தல் மற்றும் அரசியல்" எனும் வகைப்படுத்தலின் கீழ் கட்டண விளம்பர பிரச்சாரங்கள் பேஸ்புக் போன்ற தளங்களில் வெளியிடப்படுகின்றன. தேர்தல் வன்முறை கண்காணிப்பு மையமானது 2020 நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் போது மொத்த தேர்தல் பிரச்சார செலவுகள் ஷரூ.3,601 மில்லியன்¹³ என்றும் இதில் சமூக ஊடகங்களில் வெறுமென ரூ.60 மில்லியன்¹⁴ மாத்திரமே செலவிடப்பட்டது என மதிப்பீடு செய்தது. இங்கே தொடர்பாடல் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வல்லுநர்கள், டிஜிட்டல் ஊடக சந்தைப்படுத்தல் நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூக வலைத்தள பக்கங்களின் நிறுவகர்களுக்கு நேரடி கட்டணம் செலுத்தப்பட்ட செலவீனங்கள் என்பன உள்ளடக்கப்படவில்லை. மேலும் விளம்பர நூலகம் மற்றும் விளம்பர நூலக அறிக்கை என்பனற்றில், தற்போது பாவனையிலுள்ள "தேர்தல் மற்றும் அரசியல் சார் பக்கங்கள்", இன்னும் சிறப்பாக நாளுக்கு நாள் புதிதாக உருவாக்கப்படும் Facebook பக்கங்களின் சூழமைவில், கைப்பற்றப்படுவதில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் Google, YouTube மற்றும் Twitter போன்ற தளங்களில் பிரச்சாரம் சார்ந்த எந்த தரவுகளும் குறித்த தளங்களால் வெளியிடாமையால், அவற்றில் மேற்கொள்ளப்படும் பிரச்சார செலவீனங்களை மதிப்பீடுசெய்ய வழியில்லை. தேர்தல் காலத்தில் வேட்பாளர்களின் தோற்றத்தை மேம்படுத்துவதற்கு மட்டுமல்லாமல், தவறான தகவல்களையும் பரப்புவதற்கு சமூக வலைத்தளங்களில் கட்டணம் செலுத்தப்பட்ட விளம்பரங்கள் பயன்படுத்தப்படுதல் கரிசனையை எழுப்புகின்றது.

சமூக ஊடகங்களும் வலைத்தளங்களும் தேர்தலுக்கு முன்னதாக பிரச்சாரம் முடிந்த அமைதியான காலகட்டத்தில்கூட¹⁵ கட்சிகளையும் வேட்பாளர்களையும் தேர்தலுக்கு உடனடியாக முன்னதாக ஊக்குவிக்க பயன்படும். தேர்தலுக்கு முன்னதாக பிரச்சாரம் முடிந்த அமைதியான காலகட்டத்தில், பிரச்சார காலத்தில் பகிரப்பட்ட உள்ளடக்கங்கள் மீள் பகிரப்படுதலையும் இருக்கலாம். சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் வலைத்தளங்களின் வேட்பாளர்கள் அல்லது நிர்வாகிகள் பிரச்சார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதில் தவிர்ந்தாலும், பொது மக்களால் அல்லது பொதுமக்கள் போல தோற்றமளிக்கும் அரசியல் கட்சிகளுடன் அல்லது வேட்பாளர்க்குடன் தொடர்புடைய நபர்கள் இணையத்தளங்கள் அல்லது சமூக வலைத்தளங்களில் உள்ளடக்கத்தை மீண்டும் மீண்டும் பகிர முடியும்.

¹³ CMEV, "இறுதி அறிக்கை பிரச்சார நிதி",

https://cmev.org/wp-content/uploads/2021/02/Final-Report_Campaign-Finance_CMEV_Parliamentary-Election_2020-1.pdf p.20

¹⁴ இருப்பினும், "விளம்பர நூலகம் மற்றும் விளம்பர அறிக்கை" விருப்பங்களின் கீழ் வராத பல்வேறு வேட்பாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்கும் தரமிறக்குவதற்கும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் நிர்வகிக்கப்படும் எண்ணற்ற பேஸ்புக் பக்கங்கள் உள்ளன என்பதை மேலும் அவதானிப்புகள் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வாறு, அந்த தனிப்பட்ட அல்லது விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட பேஸ்புக் பக்கங்களில் காட்டப்படும் விளம்பரங்கள், வீடியோ பதிவேடுகள், பதிவுகள் போன்றவை செலவு வரம்பைக் குறிக்கவில்லை.

¹⁵ அமைதியான காலம் ஒரு தேர்தலுக்கு நிறைந்தெட்டு மணி நேரத்திற்கு முன்னதாக உள்ளது. இதன் போது அரசியல் பிரச்சாரத்திற்கு தடை உள்ளது

2.3 2019 மற்றும் 2020 தேர்தல்கள்

பகுப்பாய்வாளர்களின் படி ஜனவரி 2015 இல் நடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தல் என்பது சமூக ஊடகங்கள் மிகவும் தீர்க்கமான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு தேர்தலாகும்.¹⁶ சமூக ஊடக பிரச்சார தளங்களில் மேற்பார்வையின்மை மற்றும் அத்தகைய தளங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து தேர்தல் கண்காணிப்பாளர்கள் குறிப்பிட்டனர்.¹⁷

சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்களை நடத்தும் திறனை சமூக ஊடகங்கள் எவ்வாறு பாதித்தன என்பதை 2019¹⁸ மற்றும் 2020¹⁹ ஆம் ஆண்டுகளில் தேர்தல் கண்காணிப்பாளர்களின் அறிக்கைகளில் இந்த எச்சரிக்கை மீண்டும் மீண்டும் பதிவு செய்யப்பட்டது. தேர்தலில் வேட்பாளராக பிரச்சாரம் செய்வதற்கான உரிமை மற்றும் தேவையற்ற செல்வாக்கு, பயம், அச்சுறுத்தல் இல்லாமல் வாக்காளர்களுக்கு சுதந்திரமாக வாக்களிக்கும் உரிமை இதில் அடங்கும். சமூக வலைத்தளங்கள் ஒரு சமத்துவமான வளமாக பொதுவாக பார்க்கப்பட்டாலும் மற்றவர்களை விட அதிகமான வளங்களை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நபர்கள் தங்கள் விருப்பு எண்களை பிரபலப்படுத்த சமூக வலைத்தளம் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக இணையதளத்தில் வேட்பாளர்களுக்கு சமனற்ற தளம் ஏற்பட்டது.²⁰ பிரச்சாரத்தின் பின்னரான அமைதிக் காலப்பகுதியில் பல்வேறு வேட்பாளர்களின் அரசியல் பிரச்சாரங்களை பரப்புவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றன இந்த நேரத்தில் சுமார் 5,000 அரசியல் விளம்பரங்கள் பேஸ்புக்கில் வெளியிடப்பட்டன.²¹ தவறான தகவல் மற்றும் வெறுப்பு பேச்சு இணையதளத்தில் பரவுவதும் அவதானிக்கப்பட்டது.²²

ஒரு தேர்தலின் நேர்மைத்தனத்தை தீர்மானிக்க சமூக ஊடகங்கள் இப்போது ஒரு முக்கியமான காரணியாகிவிட்டன என்று முக்கிய தகவலாளர்கள் (KI கள்) கூறுகின்றனர். இது தேர்தல் நாளில் நடந்த வன்முறை மற்றும் கடமையில் இருக்கும்போது தேர்தல் அதிகாரிகளின் அரசியல் விருப்பங்களின் வெளிப்பாடு போன்ற நியாயமானதும் சுதந்திரமானதுமான தேர்தலில் தாக்கம் செலுத்தக்கூடிய பிற காரணிகளைப் போன்றது. தேர்தல் காலங்களில் சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கும்போது, இணையதள பிரச்சாரங்களின் பொது பார்வையாளர்களைக் காட்டிலும் இறுதி பயனரைக் குறிவைக்கின்றன. இவை கட்டளை விளம்பரங்களையும் பயன்படுத்துகின்றன. மேலும், தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக இணையத்தள உள்ளடக்கத்தில் தேர்தல் மீறல்கள் குறித்து அதிக எண்ணிக்கையிலான புகார்கள் வருவதைக் காணலாம்.

¹⁶ Groundviews, "சமூக ஊடகங்கள் எப்படி வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தின?", <https://groundviews.org/2015/09/03/sri-lanka-parliamentary-election-2015-how-did-social-media-make-a-difference/>

¹⁷ PAFREL, "ஜனாதிபதி தேர்தல் இறுதி அறிக்கை" (2015), <http://www.paffrel.com/posters/190510120544Presidential%20Election%202015%20Report%20Final%20Book.pdf>

¹⁸ PAFREL, இறுதி அறிக்கை, <http://www.paffrel.com/posters/201221151201FINAL%20REPORT-Presidential%20Election%202019%20-%20Final%20Draft.pdf>

¹⁹ <http://www.paffrel.com/posters/210531130526combinepdf.pdf>

²⁰ முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளது

இணையதளத்தில் வெறுப்பு பேச்சு மற்றும் தவறான தகவல்களை வெளியிடும் ஒருங்கிணைந்த பிரச்சாரங்களின் அதிகரித்துவரும் போக்கை²³ முக்கிய தகவலாளர்கள் (KI கள்) மேலும் குறிப்பிட்டன. சமூக ஊடக தளங்களில் பல்வேறு நிகழ்நிலை ஊடகங்கள் மற்றும் பக்கங்கள் / ஓனியலை வரிசைகள் ஒரே நேரத்தில் ஒரே மாதிரியான உள்ளடக்கத்தை (வெறுப்பு பேச்சு மற்றும் தவறான தகவல்கள் உள்ளடக்கலாக) வெளியிடும் போது இவ்வாறு நிகழுகின்றது. பிரதான ஊடகங்களுக்கும் நிகழ்நிலை ஊடகங்களுக்கும் இடையில் பொய்களின் குறுக்கு கருத்தரித்தல் இருக்கும்போது இது நிகழும் மற்றொரு வழியாகும். தொலைக்காட்சியில் அல்லது ஒரு செய்தித்தாளில் தோன்றும் பொய்யானது பின்னர் சமூக ஊடகங்களில் பெருப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட கதைகள் சமூக ஊடகங்களில் மற்றும் வீண்பேச்சு வலைத்தளங்களில் இருந்து பிரதான ஊடகங்களால் எடுக்கப்பட்டு மேலும் பெருக்கப்படுகின்றன.

முக்கிய தகவலாளர்களால் (KI ஆல்) மேற்கோள் காட்டப்பட்ட அத்தகைய ஒரு எடுத்துக்காட்டு, 2019 தேர்தலில் ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்தது. செய்தித்தாள்கள் Ceylon Today (ஆங்கிலம்) மற்றும் அதன் எதிரணியான மவ்பிமா (சிங்களம்) ஆகியவை முதல் பக்கக் கதைகளாக “சஜித்துக்கு ஜபிரேமதாசஸ வாக்களிப்பதன் மூலம் மட்டுமே சிங்களவர்களை தோற்கடிக்க முடியும்” என்று தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.ஏ. சுமந்திரன் கூறியதாக பிரசுரிக்கப்பட்டது. திரு. சுமந்திரன் தான் அத்தகைய அறிக்கையை வெளியிடவில்லை என்று மறுத்தார். மேலும் அவரது வழக்கறிஞர்கள் காவல்துறையினருக்கும் தேர்தல் ஆணையத்திற்கும் கடிதம் எழுதி, “அப்பட்டமான பொய்களை” குற்றவியல் விசாரணைக்கு கோரினர். தனியாருக்குச் சொந்தமான செய்தித்தாள்களுக்கும் அவர்கள் கோரிக்கைக் கடிதத்தை வெளியிட்டனர். நெறிமுறை கண் (Ethics Eye) இந்த தவறான அறிக்கையைக் குறித்து ஒரு உண்மை சோதனை நடாத்தப்பட்டது. ஆயினும் கூட, கூறப்பட்ட “செய்தி” அறிக்கையின் சாறுகள் நிகழ்நிலையில் பரவலாகப் பகிரப்பட்டன. மேலும் பேஸ்புக் விளம்பரங்களைப் பயன்படுத்தி அவை விளம்பரப்படுத்தப்பட்டன. தேர்தல் காலத்தில் எவ்வாறாக கட்டணம் செலுத்தப்பட்ட விளம்பரங்களைப் பயன்படுத்தி Facebook தளத்தில் பிழையான தகவல்கள் பரப்பப்படுகின்றன என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

²¹ Sunday Times, “செய்தியை குறித்து தோளில் தட்டுவதே /பேஸ்புக்கில் வெறுப்புக்கு எதிராக தேர்தல் ஆணையத்தால் செய்ய முடியும்”, <http://www.sundaytimes.lk/201213/news/tap-on-the-shoulder-is-all-ec-can-do-against-hatred-on-facebook-425191.html>

²² CMEV, “இறுதி அறிக்கை”, at <https://cmev.org/wp-content/uploads/2021/02/PGE-2020-Final-Report-English-Final-1.pdf>

²³ குப்தா, எஸ். (2020, செப்டம்பர் 11). ஒருங்கிணைந்த தவறான நடத்தை எப்படி பொது விவாதத்தை கையாளுகிறது. தி க்விண்ட். <https://www.thequint.com/explainers/why-facebook-took-down-pakistani-accounts-what-is-coordinated-inauthentic-behaviour>

²⁴ Newshub, “திலித்/திரான் இனவெறி அறிக்கையை சுமந்திரன் மறுக்கிறார்”, <http://newshub.lk/en/2019/11/13/sumanthiran-refutes-racist-reporting-by-dilith-tiran/>

²⁵ <https://twitter.com/EthicsEye/status/1194508376496979968>

2.4 தவறான / முறைகேடான தகவல்

2020 நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்னதாக,²⁶ 2019 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலை விட, பரப்பப்பட்ட தவறான செய்திக் கதைகளின் உள்ளடக்கம் மற்றும் தன்மை மிகவும் வேறுபட்டவை. உதாரணமாக, இத்தகைய தவறான செய்தி விவரங்கள் தேசிய தேர்தல் ஆணையகத்தை (என்.இ.சி) இழிவுபடுத்துவதில் கவனம் செலுத்தியது. என்.இ.சி உறுப்பினர் பேராசிரியர் ரத்னஜீவன் ஹூலில் மீது சர்ச்சைக்குரிய குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைப்பதிலும், எதிர்க்கட்சிகள் மற்றும் வேட்பாளர்களையும் மதத் தலைவர்களையும் குறிவைப்பதிலும் முக்கியத்துவம் காட்டின. தவறான செய்திகளின் "படைப்பாளிகளின்" பகுப்பாய்வு கண்காணிப்புப் பயிற்சியின் மூலம் கைப்பற்றப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில், இலங்கையின் பொதுஜன பெரமுனாவின் ஆதரவாளர்களிடமிருந்து ஏராளமான, கிட்டத்தட்ட 72% மான தவறான செய்திகள் பதிவாகியுள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது.²⁷

ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உதாரணம், பிரபல பத்திரிகையாளருடன் ஒரு நேர்காணலில் தனது அதிகாரப்பூர்வ யூடியூப் பக்கத்தில் வென். மடில்லே பக்னாலோகதேரோ என்.இ.சி ஆனது "சயாதீனமான தேர்தல் ஆணையம் என்று அழைக்கப்படுவது" "உண்மையில் சயாதீனமானது அல்ல" என்றும், ஒரு அரசியல் கட்சியை உருவாக்க "தீவிர இஸ்லாமிய சக்திகளை ஆதரிப்பதாக" உதவி ஆணையர் எம். மொஹமட் மீது குற்றம் சாட்டினார்.²⁸

2.5 வெறுக்கத்தக்க பேச்சு

2019 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு முந்தைய / தேர்தலுக்கு பின்னரான காலத்தில், சிறுபான்மையினரை, குறிப்பாக முஸ்லீம் மற்றும் தமிழ் அரசியல்வாதிகளை குறிவைத்து இன-தேசியவாத பக்கங்களில் இருந்து வெறுப்பு பேச்சு / இழிவான பேச்சானது கணிசமான இயுவையை பெற்றது.²⁹

2020 ல் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் பதிவு செய்யப்பட்ட வெறுப்பு பேச்சு உள்ளடக்கம்³⁰ ஜனாதிபதித் தேர்தலில் பதிவு செய்யப்பட்டதை விட குறைவாக இருந்ததுடன் குறைந்த தொடர்பையும் வகித்தது. உள்ளடக்கம் மற்றும் தொடர்பு விகிதம் குறைவாக இருப்பினும், வெறுக்கத்தக்க பேச்சின் தன்மை மற்றும் உள்ளடக்கம் மிகவும் வெளிப்படையானதாக மாறியது. வெளிப்படையான இன-தேசியவாத உணர்வுகளின் சுற்றோட்டம் அதிகரிப்புடன் வெறுக்கத்தக்க பேச்சின் மீதான நம்பகத்தன்மையே சில வேட்பாளர்களது பிரச்சார தளங்களின் மூலகமாக உருவாக்கியது. எனவே பௌதீக வெளியில் ஒப்பீட்டளவில் அமைதியான நாடாளுமன்றத் தேர்தல் பிரச்சாரம் அமைந்தாலும் நிகழ்நிலையில் பிளவுபடுத்தும் மற்றும் சில நேரங்களில் வெறுக்கத்தக்க கருத்துப்பரம்பலைக் கொண்டதாக மாறியது. மாறியிருந்ததாக தேர்தல் கண்காணிப்பாளர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தனர்

²⁶ "இலங்கை: சமூக வலைத்தளங்கள் மற்றும் தேர்தல் ஒருமைப்பாடு", ஹாஷ்டாக் தலைமுறை, 2020, https://drive.google.com/file/d/1qQKubeK1HtAtom3J5v2BKoQ5hToH9ma_/view

²⁷ முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளது

²⁸ வணக்கத்துக்குரிய மடில்லே பக்னாலோகதேரோவின் சிங்கள நேர்காணல், https://www.youtube.com/watch?v=4wXb9KOW_vk&t=836s

²⁹ "2019 இலங்கை ஜனாதிபதி தேர்தலின் போது சமூக ஊடக கண்காணிப்பு பயிற்சியின் கண்டுபிடிப்புகள்", ஹேஷ்டேக் தலைமுறை, 2019, <https://hashtaggeneration.org/wp-content/uploads/2020/01/social-media-monitoring-report.pdf>

³⁰ "இலங்கை: சமூக வலைத்தளங்கள் மற்றும் தேர்தல் ஒருமைப்பாடு", ஹாஷ்டாக் தலைமுறை, 2020, https://drive.google.com/file/d/1qQKubeK1HtAtom3J5v2BKoQ5hToH9ma_/view

3. இலங்கையில் சமூக ஊடகங்கள் தொடர்பான சட்டங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள்

3.1 அறிமுகம்

இலங்கையில் உள்ள பொதுவான சட்ட கட்டமைப்பில் Facebook, YouTube, Instagram, Twitter மற்றும் TikTok போன்ற சமூக ஊடக தளங்களின் பயன்பாட்டிற்கு பயன்படுத்தக்கூடிய சட்டங்கள் உள்ளன. அரசியல் தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள, அரசியல் பிரச்சாரம், ஆளுமை பற்றிய பொதுவான தகவல்களை பகிர, அரசு மற்றும் அரசு சாராத நபர்களுக்கு சவால் விடுப்பதுடன் அவர்களை வினவி, ஈடுபடுத்த சமூக ஊடக தளங்களை பயன்படுத்துவது தேர்தல்களிற்கு முந்தைய பிரச்சார காலங்களுக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. அதன்படி, குறிப்பிட்ட தேர்தல்களுக்களின் போதும், அதற்கு முன்னர் பின்னரான காலப்பகுதியின் சொற்பொழிவுக்கு பங்களிக்கவும் அதனை வடிவமைக்கவும் சமூக ஊடக தளங்கள் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் பின்னரான அமைதிக் காலகட்டத்தில் நிகழ்நிலையில் உள்ளடக்கத்தை வெளியிடுவது அல்லது பகிர்வது போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண தற்போதுள்ள சட்டத்தைப் பயன்படுத்தாமை என்பனவற்றை முக்கிய தகவலாளர்கள் (KI கள்) அடையாளம் கண்டனர். மேலும், தேர்தல் காலங்களில் நிகழ்நிலைத் தளங்களில் சட்ட மேற்பார்வை இன்மை பற்றிய பொதுமக்களின் கருத்துக்களை அவை சுட்டிக்காட்டின. அதே வேளையில், அரசு ஒழுங்குமுறை நம்பத்தகாததாக இருக்கும் சூழ்நிலையில், சமூக ஊடகங்களை ஒழுங்குபடுத்துவது குறித்த கரிசனையை அவை எழுப்புகின்றன. இவ்வாறான சூழ்நிலையில், தேர்தல் போன்ற தார்ப்பரியமுடைய ஒரு தேசிய நிகழ்வின்போது, குறித்த தளங்களின் துன்பிரயோகத்தை தடுப்பதுடன், பிரஜைகளின் கருத்து சுதந்திரத்தை பாதுகாத்தலுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், சட்டங்களை விருப்பத்திற்கேற்ப நடைமுறைப்படுத்தும் தன்மையுடைய, விசேடமாக கருத்து சுதந்திரம் பற்றிய சட்டங்களை விருப்பத்திற்கேற்ப நடைமுறைப்படுத்தும் வரலாறுடைய நாட்டில் இருப்பதை நினைவில் கொள்ளல் அவசியம்.

சமூக ஊடகங்கள் தொடர்பான தற்போதைய சட்டங்களை இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்கலாம்:

01 இணைய தளங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் இணைய சேவை வழங்கல் தொடர்பான சட்டங்கள்

02 சமூக ஊடக உள்ளடக்கம் தொடர்பான சட்டங்கள்

3.2 இணைய தளங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் இணைய சேவை வழங்கல் தொடர்பான சட்டங்கள்

சமூக ஊடக தளங்கள் இணையம் வழியாக தகவல்களை பரப்புகின்றன. இணையத்துடன் தொடர்புடைய சேவைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் சில சட்டங்கள் இலங்கையில் உள்ளன.

இலங்கை தொலைத்தொடர்பு சட்டம், 1991 ஆம் ஆண்டு எண் 25

இலங்கையின் தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்குமுறை ஆணையத்தை அறிமுகப்படுத்திய 1996 ஆம் ஆண்டின் 27 ஆம் இலக்க திருத்தச் சட்டத்தால் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்டத்தின்படி, தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்குமுறை ஆணையகத்தால் (TRCSL) வழங்கப்பட்ட உரிமம் இல்லாமல் தொலைத்தொடர்பு கருவியை இறக்குமதி அல்லது விற்பனை செய்வது குற்றமாகும். ஆணைக்குழுவால் வழங்கப்பட்ட உரிமம் இல்லாமல் தொலைத்தொடர்பு சேவையை இயக்குவது மற்றும் அவ் ஆணையகம் வழங்கிய உரிமம் இல்லாமல் வானொலி அதிர்வெண்ணைப் பயன்படுத்தி எந்தவொரு ஒளிபரப்புவதும் குற்றமாகும். இந்த ஆணையம் (TRCSL) அனைத்து இணைய

தளங்களையும் இணைய சேவை வழங்குநர்களுக்கும் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்ப சட்டம், 2003 ஆம் ஆண்டு எண் 27

இந்த சட்டம் இலங்கையின் தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்பத்திற்கான தேசிய குழுவை நிறுவுதல், தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பத்திற்கான ஒரு பணிக் குழுவை நியமித்தல் மற்றும் இலங்கையின் தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தை (ICTA) நிறுவுதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்பத்திற்கான தேசிய கொள்கையை அமைப்பதற்கும் இந்த சட்டம் குறிப்பாக வழங்குகிறது.

3.3 சமூக ஊடக உள்ளடக்கம் தொடர்பான சட்டங்கள்

- 1 அரசியலமைப்பு
- 2 தண்டனைச் சட்டம்
- 3 பாராளுமன்ற (அதிகாரங்கள் மற்றும் சலுகைகள்) சட்டம், 1953 ஆம் ஆண்டு எண் 21
- 4 சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உடன்படிக்கை (ஐ.சி.சி.பி.ஆர்) சட்டம், 2007 எண் 56
- 5 பொலிஸ் கட்டளை (அத்தியாயம் 53)
- 6 பயங்கரவாத தடுப்பு (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) சட்டம், 1979 ஆம் ஆண்டு எண் 48
- 7 1947 ஆம் ஆண்டின் 25 ஆம் இலக்க பொது பாதுகாப்பு கட்டளை
- 8 அதிகாரப்பூர்வ ரகசியங்கள் சட்டம், 1955, எண் 32
- 9 ஆபாச வெளியீடுகள் கட்டளை, 1927 இன் எண் 4
- 10 உள்நாட்டு வன்முறை தடுப்புச் சட்டம், 2005 ஆம் ஆண்டு எண் 34
- 11 கணினி குற்றச் சட்டம், 2007, எண் 24,
- 12 அறிவுசார் சொத்துச் சட்டம், 2003 ஆம் ஆண்டு எண் 36
- 13 தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்ப சட்டம், 2003, எண் 27

3.3.1 அரசியலமைப்பு

கருத்து சுதந்திரம் மற்றும் அதன் வரம்புகள்

அரசியலமைப்பின் பிரிவு 14 (1) (ய) "ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் வெளியீடு உட்பட பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு உரிமை உண்டு" என கூறுகிறது. அதன்படி, சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு குடிமகனும் இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்த முடியும். மேலும் அரசியலமைப்பின் பிரிவு 4 ன் படி, இந்த உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கான பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் அனைத்து உறுப்புகளுக்கும் உள்ளது. நிர்வாக அல்லது நிர்வாக நடவடிக்கை மூலம் ஒருவர் அவ் உரிமையில் மீறல் அல்லது அண்மையில் நிகழப்போகிற மீறல் தொடர்பாக உச்சநீதிமன்றத்திற்கு மனுத்தாக்கல் செய்யலாம்.

அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இந்த கருத்து சுதந்திரத்திற்கு இரண்டு வரம்புகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசியலமைப்பின் பிரிவு 15 (2) இல் உள்ள வரம்பு ஒன்றாகும். இது பின்வருமாறு கூறுகிறது:

பிரிவு 14 (1) (ய) ஆல் அறிவிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமையானது கையாளப்படும் மற்றும் செயற்படும் முறை இன மற்றும் மத நல்லிணக்கத்தின் நலன்களுக்காக, பாராளுமன்ற சலுகை, நீதிமன்றஅவமதிப்பு, அவதூறு மற்றும் வன்முறைக்கு தூண்டும் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்படக்கூடிய கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டதாக அமையும்.

பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள மற்றைய வரம்பு பிரிவு 15 (7) ஆல் வரையறுக்கப்பட்ட வரம்பாகும். இது பின்வருமாறு கூறுகிறது:

கட்டுரைகள் 12, 13 (1), 13 (2) மற்றும் 14 ஆல் அறிவிக்கப்பட்ட மற்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அனைத்து அடிப்படை உரிமைகளின் செயல்படுத்தும் அமுல்படுத்தும் முறை தேசிய பாதுகாப்பு, பொது ஒழுங்கு நலன்களுக்காக, பொது சுகாதாரம் மற்றும் ஒழுக்கத்தின் பாதுகாப்பு, நபர்களின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு உரிய அங்கீகாரத்தையும் மரியாதையையும் பெறுவதற்கான நோக்கத்திற்காக அல்லது ஒரு ஜனநாயக சமூகத்தின் பொது நலனுக்கான நியாயமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நோக்கத்திற்காக சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்படக்கூடிய கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும். இந்த பந்தியின் நோக்கங்களுக்காக "சட்டம்" என்பது பொது பாதுகாப்பு தொடர்பான சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட விதிமுறைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. " எனவே, சமூக ஊடக உள்ளடக்கம் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நோக்கங்களை அடைவதற்கு சட்டத்தின் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் அமைக்கப்பட்ட சட்டங்கள் மற்றும் அவசரகால விதிமுறைகளால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

நீதிமன்ற அவமதிப்பு தொடர்பான ஏற்பாடுகள் அரசியலமைப்பின் 105 (3) வது பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதன்படி, "உச்சநீதிமன்றமும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் ஒரு உயர்ந்த நீதிமன்றமாக இருக்கும், மேலும் இந் நீதிமன்றத்தில் அல்லது வேறு இடங்களில், அவமதித்ததற்காக தண்டிக்கும் அதிகாரம் உட்பட அத்தகைய நீதிமன்றத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களும் இருப்பதுடன் சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் அல்லது நீதிமன்றம் பொருத்தமானது எனக் கருதும் தண்டனையை வழங்கலாம். எனவே, நீதிமன்ற அவமதிப்பு ஏற்படாத வகையில் சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு சமூக ஊடக பயனர்களுக்கு உள்ளது.

3.3.2 தண்டனைச் சட்டம்

தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 120, "இலங்கை மக்களிடையே அதிருப்தி அல்லது அதிருப்தியை வளர்க்க முயற்சிப்பது அல்லது பல்வேறு வர்க்க மக்களிடையே தவறான விருப்பம் மற்றும் விரோதப் போக்கை வளர்ப்பது"³¹ ஒரு குற்றமாகும். பிரிவு 120 இன் "சாராம்சம்" என்பது கேள்விக்குரிய சொற்கள் மக்களை வன்முறை மற்றும் சீர்குலைவு செயல்களை தூண்டுகின்றனவா என்பதே அல்லாமல் வார்த்தைகள் அவதூறானதா இல்லையா என்பதல்ல என்று உச்ச நீதிமன்றம் கருதுகிறது.³² பிரிவு 120 இன் கீழ் பலர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.³³

தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 291 (A) யின் படி, மத உணர்வுகளை காயப்படுத்த வேண்டுமென்றே சொற்களைக் கூறுவது ஒரு வருடம் வரை சிறைத்தண்டனை, அபராதம் அல்லது இரண்டையும் தண்டனையாக பெறக்கூடிய குற்றமாகும்.³⁴ தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 291 (B) யின் படி எந்தவொரு வகுப்பினதும் மத உணர்வுகளை சீர்குலைக்கும் நோக்கில் வேண்டுமென்றே மற்றும் தீங்கிழைக்கும் செயல்களில் ஈடுபடுவது, அம் மதத்தையோ அல்லது மத

நம்பிக்கைகளையோ அவமதிப்பது இரண்டு ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம், அல்லது இரண்டும் விதிக்கப்படும் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.³⁵ இருப்பினும், இந்த விதிமுறைகளில் நீதித்துறை குறைபாடுகள் உள்ளன.³⁶

மேலும், 2021 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் காவல்துறையினரால் வெளியிடப்பட்ட ஒரு சுற்றறிக்கையில், குற்றவியல் புலனாய்வுத் துறையும், இலங்கை காவல்துறையின் கணினி குற்றப் பிரிவும் கோவிட் -19 தடுப்பு திட்டம் உள்ளடக்கிய போலி செய்திகள், புகைப்படங்கள் மற்றும் வீடியோக்களை பரப்புவதற்காக இணையத்தை கண்காணிக்கும் என்ற எச்சரிக்கையை விடுத்தது. "அரசியலமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமையான பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு" காவல்துறை அதிகாரிகளால் சட்டம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்கான சாத்தியம் குறித்து இலங்கையின் வழக்கறிஞர் சங்கம் கவலை தெரிவித்ததுடன், எது போலி செய்தி அல்லது இல்லை என காவல்துறையினர் முடிவு செய்ய அனுமதிக்கப்படுவதில் அவர்கள் கொண்டுள்ள அச்சத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.³⁷

³¹ பிரிவு 120 பின்வருமாறு கூறுகிறது : "எவராயினும் வார்த்தைகளால் அல்லது படிக்கப்பட வேண்டுமென்றோ அல்லது அறிஞர்களாலோ அல்லது புலப்படும் பிரதிநிதித்துவத்தாலோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ, மாநிலத்தின் மீதான அதிருப்தி உணர்வுகளை உற்சாகப்படுத்த அல்லது உற்சாகப்படுத்த முயற்சித்தல் அல்லது நீதி நிர்வாகத்தை அவமதித்தல் அல்லது சட்டரீதியான வழிமுறைகளைத் தவிர்த்து, சட்டப்பூர்வமாக எந்தவொரு விஷயத்தையும் மாற்றியமைத்தல் அல்லது அதிருப்தி அல்லது அதிருப்தியை உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகள் அல்லது பல்வேறு வகுப்பினரிடையே தவறான எண்ணம் மற்றும் விரோத உணர்வை ஊக்குவிப்பதற்காக, சட்டரீதியான வழிமுறைகளால் அல்லாமல் இலங்கை மக்களை உற்சாகப்படுத்த அல்லது உற்சாகப்படுத்த முயற்சித்தல் இரண்டு ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு காலத்திற்கு சிறைத்தண்டனையுடன் தண்டிக்கப்படுவார்கள்.

³² சிசிர குமார வஹலத்திரி மற்றும் மற்றொருவர். எதிர் ஜெயந்த விக்கிரமரத்ன மற்றும் மற்றவர்கள், SC (FR) விண்ணப்பம் 768/2009 (இலங்கை உச்ச நீதிமன்றம்) தீர்ப்பு 5 நவம்பர் 2015 அன்று, www.supremecourt.lk/images/documents/sc_fr_768_2009.pdf இல் வழங்கப்பட்டது.

³³ மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம், "இலங்கை: ஊடகங்களின் இடைநிறுத்தம்: வலைத்தளங்கள் முடக்கப்பட்டன, ஊடகவியலாளர்கள் குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்கொள்கின்றனர்", 3 ஜூலை 2017, <https://www.hrw.org/news/2017/07/03/sri-lanka-halt> இல் பார்க்கவும் -ஜனாதிபதி அல்லது அரசாங்கத்திற்கு அதிருப்தி உணர்வுகளை உற்சாகப்படுத்த அல்லது உற்சாகப்படுத்த முயன்றதற்காக இலங்கை பிரீஸ் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு நிகழ்வுக்கு, துன்புறுத்தல்-ஊடகங்கள் ஐ6 ஏப்ரல் 2020 கடைசியாக அணுகப்பட்டது. மேலும், "தீங்கு விளைவிக்கும் குறுஞ்செய்திகளை பரப்பிய நான்கு பேர் கைது செய்யப்பட்டனர்", டெய்லி மிரர், 6 ஆகஸ்ட் 2014, <http://www.dailymirror.lk/50702/tech> ஜகடைசியாக அணுகியது 17 ஏப்ரல் 2020ல் சமூகங்களிடையே ஒற்றமையை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் ஒரு எஸ்எம்எஸ் பரப்பியத்தற்காக நான்கு பேர் கைது செய்யப்பட்டதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

³⁴ பிரிவு 291யு ஆனது பின்வருமாறு கூறுகிறது "யார் வேண்டுமென்றே மத உணர்வுகளை புண்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், எந்த ஒரு வார்த்தையையும் உச்சரித்தல் அல்லது அந்த நபரை கேட்கும் ஓலியை எழுப்பதல் அல்லது அந்த நபரின் பார்வையில் சைகை செய்தல், அல்லது எந்த பொருளையும் நபரின் பார்வைக்கு வைத்தல், ஒரு வருடத்திற்கு நீடிய சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் அல்லது இரண்டும் விதிக்கப்படலாம்.

³⁵ பிரிவு 291 B ஆனது பின்வருமாறு கூறுகிறது "யாராவது, எந்த வர்க்கத்தின் மத உணர்வுகளை வார்த்தைகளால், பேசுவதாலும் அல்லது எழுத்தினால் அல்லது காணக்கூடிய பிரதிநிதித்துவங்களினால் அவமதிப்புகள் அல்லது மதத்தை அல்லது மத நம்பிக்கைகளை அவமதிக்கும் முயற்சிகள் மூலம் வேண்டுமென்றே தீங்கிழைக்கும் நோக்கத்துடன் செயற்படல் இரண்டு வருடங்களுக்கு சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் அல்லது இரண்டும் வழங்கப்படலாம்.

³⁶ இலங்கையில் வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்கான பொறுப்புணர்வு (CPA 2018), op. சிட்., ப. 30-35.

³⁷ யூலங்கா சுருக்கமான, "இலங்கையின் போலி செய்திகள் சுற்றறிக்கை: குறிப்பிடப்பட்ட சட்டங்கள் கருத்து சுதந்திரத்தின் உரிமைகளை நசுக்க காவல்துறையால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படலாம்-பயுருடு", (2021),

<https://srilankabrief.org/sri-lankas-fake-news-circular-the-laws-mentioned-in-it-could-be-misused-by-police-in-order-to-stifle-the-freedom-of-expression-bas/>

3.3.3 பாராளுமன்ற (அதிகாரங்கள் மற்றும் சலுகைகள்) சட்டம், 1953 ஆம் ஆண்டு எண் 21

பாராளுமன்றத்தின் அட்டவணை (அதிகாரங்கள் மற்றும் சலுகைகள்) சட்டத்தின் பகுதி யு , 1953 ஆம் ஆண்டு எண் 21 யின்படி, எந்தவொரு விவாதம் அல்லது பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள் பற்றிய தவறான அல்லது வக்கிரமான அறிக்கையை வெளியிடுதல், எந்தவொரு விவாதம் அல்லது பாராளுமன்றத்தினால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ள அறிக்கைகளை வெளியிடுதல் சபாநாயகர் ஹன்சார்ட்டில் இருந்து வெளியேற்ற உத்தரவிட்ட பிரிவுகளை வெளியிடுதல், பாராளுமன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை பிரதிபலிக்கும் எந்தவொரு அவதூறான அறிக்கையையும் வெளியிடுதல், உறுப்பினராக எந்தவொரு உறுப்பினரைப் பற்றியும் அவதூறான அறிக்கையை வெளியிடுவது குற்றங்களாகும். எனவே, இந்த விதிகளை மீறி சமூக ஊடகங்களில் உள்ளடக்கத்தை வெளியிடுவது குற்றமாகும்.

3.3.4 சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உடன்படிக்கை (ஐ.சி.சி.பி.ஆர்) சட்டம், 2007 ஆம் ஆண்டு எண் 56

2007 ஆம் ஆண்டின் 56 ஆம் இலக்க சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உடன்படிக்கை (ஐ.சி.சி.பி.ஆர்) சட்டத்தின் பிரிவு 3 ன் படி, போரைப் பரப்பதல் அல்லது பாகுபாடு, விரோதம் மற்றும் வன்முறைக்கு தூண்டுதல் வகையில் தேசிய, மத, அல்லது இன வெறுப்பை ஆதரிப்பது ஒரு குற்றமாகும். எனவே, சமூக ஊடகங்களில் வெளியிடப்படும் எந்தவொரு அறிக்கையும் அத்தகைய குற்றமாக இருக்கும்.

ஐ.சி.சி.பி.ஆர் சட்டத்தின் விளக்கம் மற்றும் பயன்பாடு கடுமையான கவலைகளை எழுப்பியுள்ளது.³⁸ எனவே, தேர்தல்களின் போது சமூக ஊடகங்களிலுள்ள உள்ளடக்கம் தொடர்பிலான ஐ.சி.சி.பி.ஆர் சட்டம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறையில் பிரயோகிக்கப்படுமா என்ற பதட்டம் உள்ளது.

3.3.5 1865 ஆம் ஆண்டின் 16 ஆம் இலக்க பொலிஸ் கட்டளை

பொலிஸ் கட்டளைச் சட்டத்தின் 98 வது பிரிவு (அத்தியாயம் 53) ”இலங்கைக்குள் எந்த இடத்திலும் வசிப்பவர்களை எச்சரிக்கவும், பீதியை/பயத்தை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் தவறான அறிக்கைகளை பரப்பும் எந்தவொரு நபரும் குற்றவாளியாவார். அதற்கு அபராதமாக இருநூறு ரூபாய்க்கு குறைந்த தொகை அல்லது பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு குறைந்த கடின உழைப்புடன் அல்லது இல்லாத சிறைவாசம் விதிக்கப்படக்கூடும்.” என கூறுகிறது. இதன்படி, பொதுமக்களை எச்சரிக்கும் நோக்கத்துடன் டிஜிட்டல் ஊடகம் வழியாக தவறான அறிக்கைகளை வெளியிடுவது குற்றமாகும்.

³⁸ Human Rights Commission of Sri Lanka, “Letter to the Acting Inspector General of Police”, 23 May 2019, At <https://srilankabrief.org/wp-content/uploads/2019/09/HRCSL-letter-to-Acting-Inspector-General-of-Police.pdf>

3.3.6 1979 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க பயங்கரவாதத் தடுப்பு (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) சட்டம்

1979 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க பயங்கரவாதத் தடுப்பு (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தின் பிரிவு 2 (1) (H) ” மத, இன அல்லது வகுப்புவாத ஒற்றுமை, வெவ்வேறு சமூகங்கள் மற்றும் இன அல்லது மதக் குழுக்களுக்கிடையேயான விரோதப் போக்கு அல்லது விரோதப் போக்குகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் காரணமாக எந்தவொரு நபரின் பேச்சு அல்லது படிக்க விரும்பும் வகையில், அறிகுறிகளால் அல்லது புலப்படும் பிரதிநிதித்துவங்களால் வெளியிடுவது ஒரு குற்றமாகும்” என கூறுகிறது. அதன்படி, இந்த அளவுகோல்களுடன் பொருந்தக்கூடிய ஒரு சமூக ஊடக பதிவும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் ஒரு குற்றமாக கருதப்படும்.

பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம் சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டத்துடன் முரணாக தொடர்ந்து உள்ளது. எவ்வாறாயினும், இலங்கை அரசு இன்னும் இச் சட்டத்தை ரத்து செய்து புதிய பயங்கரவாத எதிர்ப்பு சட்டத்தை இயற்றவில்லை.⁴⁰

3.3.7 அதிகாரப்பூர்வ ரகசியங்கள் சட்டம், 1955 ஆம் ஆண்டு எண் 32

1955 ஆம் ஆண்டின் 32 ஆம் இலக்க அதிகாரப்பூர்வ ரகசியங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 6 (1) (e) இன் படி, எந்தவொரு உத்தியோகபூர்வ ரகசிய அல்லது ரகசிய ஆவணத்தையும் அல்லது எதிரிக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் வேறு எந்த தகவலையும் வெளியிடுவது அல்லது தொடர்புகொள்வது குற்றமாகும். அதன்படி, இது போன்ற உள்ளடக்கங்களை சமூக ஊடகங்களில் வெளியிடுவது குற்றமாகும்.

3.3.8 ஆபாச வெளியீடுகள் கட்டளை, 1927 ஆம் ஆண்டு எண் 4

ஆபாச வெளியீடுகள் கட்டளை 1927 ஆம் ஆண்டு எண் 4 பிரிவு 2 ன் படி, ஆபாச எழுத்துக்கள், வரைபடங்கள், அச்சடித்தல், ஓவியங்கள், அச்சிடப்பட்ட விஷயங்கள், படங்கள், சுவரொட்டிகள், சின்னங்கள், புகைப்படங்கள், சினிமாத் திரைப்படங்கள், வீடியோ ஒளிநாடாக்கள் அல்லது வேறு எந்த ஆபாசத்தின் விநியோகம் அல்லது பொருட்களை காட்சிப்படுத்துவது குற்றமாகும். எனவே, அவ்வாறான உள்ளடக்கங்களை சமூக ஊடகங்கள் வழியாக பரப்புவது குற்றமாகும்.

³⁹ CPA, “பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தை நீக்குவதற்கும் மாற்றுவதற்கான அவசியம்”, <https://www.cpalanka.org/the-need-to-repeal-and-replace-the-prevention-of-terrorism-act-pta/Manoharana>, “இலங்கையில் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு சட்டம்: செயல்திறனை மதிப்பீடு செய்தல்” <https://www.files.ethz.ch/isn/35329/PS028.pdf>

⁴⁰ ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம், “தீர்மானத்திற்கான நகர்ச்சி”, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/B-9-2021-0358_EN.html

3.3.9 உள்நாட்டு வன்முறை தடுப்புச் சட்டம், 2005 ஆம் ஆண்டு எண் 34

2005 ஆம் ஆண்டின் 34 ஆம் இலக்க உள்நாட்டு வன்முறைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 20 ன் படி, ஒரு விண்ணப்பத்தில் கட்சியின் அடையாளத்தை அறியக்கூடிய வகையில் பெயர் அல்லது எந்தவொரு விஷயத்தையும் வெளியிடுவது குற்றமாகும். அதன்படி, இது போன்றவற்றை சமூக ஊடகங்களிலும் வெளியிடக்கூடாது.

3.3.10 கணினி குற்றச் சட்டம், 2007 ஆம் ஆண்டு எண் 24

2007 ஆம் ஆண்டின் 24 ஆம் இலக்க கணினி குற்றச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 ன் படி, ஒரு கணினி தேசிய பாதுகாப்புக்கு ஆபத்து அல்லது நிகழ்போகிற ஆபத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில், தேசிய பொருளாதாரம் மற்றும் பொது ஒழுங்கை சீர்குலைக்கும் வகையில் எந்தவொரு செயலையும் செய்ய பயன்படுத்துவது குற்றமாகும். எனவே, மேற்கூறிய மூன்று விடயங்களில் சமூக ஊடகங்கள் வழியாக (சமூக ஊடகங்கள் கணினிகள் மூலம் அணுகப்படுவதால்) தீங்கு விளைவிக்கும் ஒரு அறிக்கையை வெளியிடுவது குற்றமாகும்.

3.3.11 அறிவுசார் சொத்துச் சட்டம், 2003 ஆம் ஆண்டு எண் 36

எழுத்தாளர் அல்லது படைப்பாளரிடமிருந்து முறையான அனுமதியின்றி அறிவுசார் சொத்துரிமைச் சட்டம் பிரிவு 2003 ஆம் ஆண்டு எண் 36 இன் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்ட படைப்பாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு படைப்பு அல்லது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதியை வெளியிடுவது பதிப்புரிமை மீறல் ஆகும். எனவே, இதுபோன்ற படைப்புகளை அல்லது அதன் ஒரு பகுதியை சமூக ஊடகங்களில் வெளியிடுவது குற்றமாகும்.

3.3.12 பொது பாதுகாப்பு கட்டளை (அத்தியாயம் 40)

நாட்டில் அவசர நிலை பிரகடனப்படுத்தப்படும் போது, பொது பாதுகாப்பு சட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட விதிமுறைகள், சமூக ஊடகங்களில் வெளியிடப்படும் அறிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்த அல்லது தடை செய்யப் பயன்படும். ஏப்ரல் 2019 இல் இடம் பெற்ற உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து, சமூகங்களிடையே வெறுப்பைத் தூண்டும், சமூக ஊடகங்களில் தீவிரவாத உள்ளடக்கத்தைப் பரப்பும் தனிநபர்களுக்கு எதிரான சட்டத்தை அடையாளம் கண்டு அமல்படுத்த ஒரு சிறப்பு புலனாய்வுப் பிரிவு நிறுவப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.⁴¹

⁴¹ "வகுப்புவாத வெறுப்பை தூண்டும் உள்ளடக்கத்தை பரப்பும் சமூக ஊடக பயனர்களுக்கு அபராதம் விதிக்க சிறப்பு பிரிவை நிறுவ காவல்துறை", சன்டே டைம்ஸ், 13 மே 2019, <http://www.sundaytimes.lk/article/1087840/police-to-establish-special-unit-to-penalise-social-media-users-who-spread-content-inciting-communal-hatred>

4. தேர்தல் காலத்தில் ஊடகங்களின் பயன்பாடு தொடர்பான சட்டங்கள்

அரசியலமைப்பின் XIV அத்தியாயம்⁴² மற்றும் பல பாராளுமன்ற சட்டங்கள் தேர்தல் காலங்களில் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான தற்போதைய சட்ட கட்டமைப்பை வழங்குகின்றன. இந்த கட்டமைப்பானது தேர்தல் ஆணையகத்தின் அதிகாரங்களையும் தேர்தல் குற்றங்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. சமூக ஊடக தளங்கள் மற்றும் இணையத்தளங்களுக்கு பொருந்தும் வகையில் தேர்தல் குற்றங்கள் குறித்த சட்டத்தை விளக்க முடியுமா என்பதே இவ் அத்தியாயம் கருதுகின்றது.

தேர்தல் காலம்

அரசியலமைப்பின் பிரிவு 104J, ஒரு தேர்தலை நடத்துவதற்கு தேர்தல் காலம் வாக்கெடுப்பு நடத்துவதற்கான ஒரு பிரகடனம் அல்லது நடத்தைக்கான உத்தரவை உருவாக்கும் போது தொடங்குவதுடன் அத்தகைய சர்வஜன வாக்கெடுப்பு அல்லது தேர்தலில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுடன் முடிவடைகிறது என அறிவிக்கப்பட்டது.

தேர்தல் ஆணையகத்தின் அதிகாரங்கள்

அரசியலமைப்பின் XIV அத்தியாயத்தில் உள்ள தேர்தல் ஆணையகத்தின் அதிகாரங்கள் இந்த தேர்தல் காலத்தில் செயல்படுகின்றன. அரசியலமைப்பின் 104 B (5) (A) ஆனது சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை உறுதி செய்ய எந்தவொரு ஒளிபரப்பு அல்லது ஒளிபரப்பு இயக்குபவர் அல்லது ஒரு செய்தித்தாளின் உரிமையாளர் அல்லது வெளியீட்டாளருக்கு தேர்தல் அல்லது வாக்கெடுப்பு நடத்துதல் குறித்த வழிகாட்டுதல்களை வழங்க தேர்தல்

ஆணையகத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. பிரிவு 104 B (5) (b) (20 ஆவது திருத்தினால் திருத்தப்பட்டபடி) ஆனது "எந்தவொரு ஒளிபரப்பு அல்லது ஒளிபரப்பு இயக்குபவர் அல்லது எந்தவொரு உரிமையாளர் அல்லது செய்தித்தாளின் வெளியீட்டாளர் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களுக்கு இணங்குவதை உறுதிசெய்வது தங்களது கடமையாக இருக்க வேண்டும்." என கூறுகிறது.

தேர்தல் குற்றங்கள்

தேர்தல்கள் தொடர்பான குற்றங்கள் பின்வரும் சட்டங்களில் காணப்படுகின்றன:

- 1 ஜனாதிபதித் தேர்தல் சட்டம், 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 15
- 2 பாராளுமன்ற தேர்தல் சட்டம், 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 1
- 3 மாகாண சபைகளின் தேர்தல் சட்டம், 1988 ஆம் ஆண்டு எண் 2
- 4 உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் தேர்தல் கட்டளை (அத்தியாயம் 262)
- 5 பொது வாக்கெடுப்பு சட்டம், 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 7

⁴¹ பிரிவு 9 மூலம் அரசியலமைப்பின் 17 வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது

தவறான அறிக்கைகளை வெளியிடல்

தேர்தல் முடிவுகளில் தாக்கம் செலுத்தக்கூடிய தவறான அறிக்கைகளை செய்தித்தாளில் பிரசுரித்தல் குற்றமாகும். இது எவையென்றால் ஜனாதிபதி, பாராளுமன்ற, மாகாண சபை அல்லது உள்ளூராட்சித் தேர்தல் போன்றன பற்றிய ஒரு வேட்பாளரால் வெளியிடப்பட்ட அல்லது அவருடைய நடத்தை குறித்த ஒரு அறிக்கை மற்றும் குறித்த ஒரு தேர்தலை முகாமைத்துவம் செய்தல் தொடர்பான ஒரு வேட்பாளரால் வெளியிடப்பட்ட பிழையான அறிக்கை என்பனவாகும்.⁴³

பாராளுமன்றம், மாகாண சபை அல்லது உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் போட்டியிடும் எந்தவொரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சி அல்லது சுயேட்சை குழு பற்றி தவறான அறிக்கையை வெளியிடுவதும் குற்றமாகும். இச் சட்டங்களின் கீழ், செய்தித்தாளின் உரிமையாளர், மேலாளர், ஆசிரியர், வெளியீட்டாளர் மற்றும் இதை ஒத்த பிற அதிகாரி அத்தகைய வெளியீட்டிற்கு பொறுப்பேற்கப்படுவார்கள். இது அவர்களின் அனுமதியுடன் வெளியீடு செய்யப்படுவதற்கும், அத்தகைய வெளியீடு செய்யப்படுவதைத் தடுக்க உரிய முயற்சியுடன் செயல்படுவதற்கும் உட்பட்டதாகும்.

ஜனாதிபதி தேர்தலுக்காக பிரச்சாரம் செய்யும் வேட்பாளர் அல்லது நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் பிரச்சாரம் செய்யும் வேட்பாளர், அரசியல் கட்சி அல்லது சுயேட்சைக் குழு தொடர்பாக தவறான அறிக்கையை வெளியிட்டதற்கான அபராதம் தண்டனை வழங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகள் தேர்தலில் வாக்களிப்பதின் தகுதியை இழப்பதாகும். மேலும், அத்தகைய வேட்பாளர் நாடாளுமன்றத் தேர்தல் சட்டத்தின் கீழ், இச் சட்டவிரோத நடைமுறையின் குற்றம் நிஷரூபிக்கப்பட்டால், நாடாளுமன்றத்திற்கும் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியாது.

மேற்கொண்ட சட்டங்களின் கீழ் "செய்தித்தாள்" என்ற சஞ்சிகை, பத்திரிகை, துண்டுப்பிரசுரம் அல்லது பிற வெளியீடுகளையும் உள்ளடக்கியதாக காணப்படுகின்றது. எனவே, இந்த சட்டபூர்வமான விதிமுறை தேர்தலை பாதிக்கும் தவறான அறிக்கைகள் அச்ச செய்தித்தாள்களில் மட்டும்

பொருந்துமா அல்லது அது போன்ற செய்திகளை இணையத்தளம் மற்றும் செய்தித்தாளின் அதிகாரப்பூர்வ சமூக ஊடக பக்கத்திலும் வெளியிடுவதை உள்ளடக்குமா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இது ஒரு கட்டுரையினை ஒரே நேரத்தில் வெளியிடுதல் அல்லது ஒரு தளத்தில் அல்லது மற்றொன்றில் மாத்திரம் வெளியிடப்படுவதை உள்ளடங்கும். செய்தித்தாள்கள் வெளியிட்ட அறிக்கைகள் தொடர்பாக இந்த விதிமுறைக்கு நீதித்துறை விளக்கம் எதுவும் கூறவில்லை.

ஊழல் நடைமுறை

ஒரு வேட்பாளரின் தனிப்பட்ட குணாதிசயம், நடத்தை அல்லது தேர்தலின் முடிவை பாதிக்கும் நோக்கத்தில் ஒரு வேட்பாளரை திரும்பப் பெறுவது தொடர்பாக எந்தவொரு பொய்யான அறிக்கையை வெளியிடும் நபர் ஊழல் நடைமுறையில் குற்றவாளியாவார்.⁴⁴ ஜனாதிபதி அல்லது நாடாளுமன்றத் தேர்தலைப் பற்றிய அறிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்டால், அக் குற்றங்கள் உயர் நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்படும். குற்றவாளிகள் எனக் கண்டறியப்பட்டவர்களுக்கு அபராதம் மற்றும் / அல்லது சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க நேரிடும்.

மாகாண சபை தேர்தலைப் பொருத்தவரையிலான அறிக்கைகள் தொடர்ந்த குற்றங்கள் மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்படும். மேலும், அத்தகைய குற்றத்திற்கு தண்டனை பெற்ற ஒருவர் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து ஏழு வருட காலத்திற்கு இச் சட்டத்தின் கீழ் தேர்தலில் வாக்காளராக பதிவு செய்ய முடியாததுடன் மாகாண சபை உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியாது. மாகாண சபையின் உறுப்பினராக பதவி வகிக்கும் ஒருவர் இத்தகைய குற்றத்திற்கு தண்டனை பெற்றால், அப் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுவர்.

இந்தச் சட்டங்கள் தவறான அறிக்கைகளை வெளியிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஊடகத்தை வகுக்கவில்லை. எனவே இதுபோன்ற தவறான அறிக்கைகளை சமூக ஊடகங்களில் ஊழல் செயல்களுக்கு வெளியிடுவதும் இச் சட்டத்தின் கீழ் வரும் என்று வாதிடலாம்.

⁴³ 1981 ஆம் ஆண்டின் 15 வது ஜனாதிபதித் தேர்தல் சட்டத்தின் பிரிவு 83, பாராளுமன்றத் தேர்தல் சட்டத்தின் பிரிவு 84, 1981 எண் 1, மாகாண சபைத் தேர்தல் சட்டம் பிரிவு 85, 1988 எண் 2 மற்றும் உள்ளூராட்சித் தேர்தலின் பிரிவு 82 H கட்டளை

⁴⁴ ஜனாதிபதி தேர்தல் சட்டத்தின் பிரிவு 80 (1), 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 15, பாராளுமன்றத் தேர்தலின் பிரிவு 81 (1), மாகாண சபைத் தேர்தலின் பிரிவு 82 மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் தேர்தல் ஆணை 82E (1) c & d

தகாத செல்வாக்கு

தேர்தலில் வலுக்கட்டாயமாக, வன்முறை, காயம் அல்லது அச்சுறுத்தலைப் பயன்படுத்தி யாராவது ஒருவரை கட்டாயப்படுத்துவதோ, வாக்களிக்கத் தூண்டுவதோ அல்லது தேர்தலில் வாக்களிப்பதைத் தவிர்ப்பதோ குற்றமாகும். எந்த ஒரு வாக்காளரின் உரிமையும் சுதந்தரமாக பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் வகையில் செய்யும் கடத்தல், வற்புறுத்தல், எந்தவொரு மோசடி சாதனம் அல்லது சூழ்ச்சியின் பயன்பாடு இதில் அடங்கும். இந்த செயலை அந் நபரால் அல்லது அவர்களின் சார்பாக வேறு எந்த நபராலும் செய்ய முடியும்.⁴⁵

தொடர்புடைய சட்டங்களின் கீழ் சம்பந்தமுள்ள தகாத செல்வாக்கை செலுத்த பயன்படுத்தப்படும் ஊடகத்தைப் பற்றி எந்த குறிப்பும் இல்லை. எனவே சமூக ஊடகங்கள் மூலம் தகாத தாக்கங்கள் சட்டத்தின் கீழ் அவை குற்றமாக அடையாளங்காணப்படலாம் என்று வாதிடலாம்.

அச்சப்பொறி/ வெளியீட்டாளர் பெயர் இல்லாது பொருள் வெளியிடல்

அச்சப்பொறி மற்றும் வெளியீட்டாளரின் பெயர் மற்றும் முகவரி இல்லாது வாக்கெடுப்பை குறித்து அச்ச, வெளியீடு, விநியோகம் அல்லது அச்சிடப்படுவது, வெளியிடப்படுவது அல்லது விநியோகிக்கப்படுவது குற்றமாகும்.⁴⁶ அத்தகைய குற்றத்திற்கான தண்டனை அபராதமாகும்.

தேர்தல் குற்றங்களுக்காக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் சட்டங்கள்

தேர்தல் குற்றங்கள் குறித்த தற்போதைய சட்டங்கள் கோட்பாட்டளவில் சமூக ஊடகங்களுக்குப் பொருந்துகின்றன. ஆயினும் சமூக வலைத்தள உள்ளடக்கங்கள் சார்ந்து குறித்த சட்ட வரையறைகள் தேர்தல் ஆணையாகத்தால் அமுல்படுத்தப்பட்டதாக தெரியவில்லை.

பிரச்சார நிதி கட்டுப்பாடு

பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பது மற்றும் பொது வளங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துவதை எதிர்த்துப் போராடுதல் ஒவ்வொரு குடிமகனின் அடிப்படை கடமையாகும்.⁴⁷ எந்தவொரு அரசியல் கட்சி, குழு அல்லது வேட்பாளரின் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக அரசு அல்லது

பொது நிறுவனத்திற்கும் சொந்தமான அசையும் அல்லது அசையா சொத்துக்களை பயன்படுத்துவதை தடை செய்வதற்கு தேர்தல் ஆணையகத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு.

பாராளுமன்ற தேர்தல் சட்டம், 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 1 ஆனது எந்த ஒரு நபரோ அல்லது அந்நபரை சார்ந்த எவரோ வாக்காளரை வாக்களிக்கத் தூண்டுவதற்காக அல்லது வாக்களிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, தானாகவோ அல்லது அவரது சார்பாக மற்றொரு நபரால் பணம் அல்லது மதிப்புமிக்க சலுகையை கொடுக்கவோ, கடன் கொடுக்கவோ, கொடுக்க அல்லது கடன் கொடுக்க ஒப்புதல் அளிப்பதையோ தடை செய்கின்றது. ஜனாதிபதி தேர்தல் சட்டம், மாகாண சபைத் தேர்தல் சட்டம் மற்றும் உள்ளூராட்சி தேர்தல்கள் கட்டளை ஆகியவற்றில் இது போன்ற விதிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயினும் கூட, இலங்கையில் பிரச்சார நிதி விதிமுறைகள் எதுவும் இல்லை. பிரச்சார நிதி என்பது பண நோக்கங்களுக்காக, தேர்தல் நோக்கங்களுக்காக அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் வேட்பாளர்களால் செய்யப்பட்ட மற்றும் ஏற்படும் அனைத்து பங்களிப்புகளையும் செலவுகளையும் குறிக்கிறது. வேட்பாளர்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளுக்கு நாடு முழுவதும் வாக்காளர்களை சென்றடையும் திட்டங்களுக்கு போதுமான நிதி தேவைப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், தேர்தல் செயல்பாட்டில் ஊழலைக் கட்டுப்படுத்த வெளிப்படைத்தன்மை இருக்க வேண்டும். மேலும் வேட்பாளர்கள் வாக்காளர்களைச் சென்றடைவதற்கு சமமான தளமாக இருக்க அனுமதிக்க வேண்டும். பிரச்சார நிதியைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு சட்ட அமைப்பு இருந்தால், பிரச்சார நிதிக்கு ஒரு வரம்பு இருப்பதுடன் பிரச்சார நிதியைக் குறித்து அறிக்கையிடலும் அவசியப்படுத்தப்படவேண்டும்.

பிரச்சார நிதியை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான சட்ட கட்டமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது. இத்தகைய பரிந்துரைகள் விரிவான பிரச்சார நிதி கட்டமைப்பில் வெளிப்படுத்தல் மற்றும் அறிக்கையிடல், புலனாய்வு மேற்பார்வை அதிகாரம் மற்றும் பயனுள்ள தடைகள் மற்றும் பரிகாரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என கூறுகின்றன.

⁴⁵ ஜனாதிபதி தேர்தல் சட்டத்தின் பிரிவு 78, 1981 எண் 15, பாராளுமன்ற தேர்தல் சட்டம் பிரிவு 79, 1981 எண் 1, மாகாண சபை தேர்தல் சட்டம் பிரிவு 80, 1988 எண் 2 மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளின் பிரிவு 82 தேர்தல் கட்டளை (அத்தியாயம் 262)

⁴⁶ வாக்கெடுப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 48, 1981 எண் 7

⁴⁷ அரசியலமைப்பின் பிரிவு 28 (d)

5. தேர்தல் காலத்தில் சமூக ஊடகங்களை ஒழுங்குபடுத்துவது தொடர்பான அனுபவங்கள்

சமூக வலைத்தளங்கள் பற்றிய தெளிவான சட்டங்கள் மற்றும் விதிமுறைகள் இல்லை என்றாலும், கடந்த 2020 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற தேர்தலின் போது⁴⁸ அரசியலமைப்பின் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி தேர்தல் ஆணையம், தேர்தல் கண்காணிப்பாளர்கள் மற்றும் சில சமூக ஊடக தளங்களுடன் செயல்பட்டு சமூக வலைத்தள உள்ளடக்கங்கள் இந்நாட்டில் நியாயமான சுதந்திரமான தேர்தலுக்கு தடையாக மாறுவதைத் தடுத்தது. அந்த முயற்சிகள் பின்வருமாறு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன:

5.1 தேர்தல் ஆணையகத்தால் வெளியிடப்பட்ட ஊடக வழிகாட்டுதல்கள்

2020 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தல் தொடர்பாக தேர்தல் ஆணையம் 2020 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 3 ஆம் தேதி 2178/24 என்ற அசாதாரண வர்த்தமானி அறிவிப்பு மூலம் ஊடக வழிகாட்டுதல்களை வெளியிட்டது.⁴⁹ அரசியலமைப்பின் பிரிவு 104B (5) (a) இன் கீழ் ஆணையத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி ஆணையம் இந்த வழிகாட்டுதல்களை வெளியிட்டது (இந்த துணை கட்டுரை அரசியலமைப்பின் 20 வது திருத்தத்தால் திருத்தப்பட்டுள்ளது). வழிகாட்டுதலின் 33 மற்றும் 34 பிரிவுகள் சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை உறுதி செய்ய சமூக ஊடக தளங்களின் நிர்வாகிகள் வழிகாட்டுதல்களைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

இந்த வழிகாட்டுதல்களின் கடுமையாக அமுல்படுத்தவில்லை என முக்கிய தகவலாளர்கள் (KI கள்) குறிப்பிடுகின்றன. அதேநேரத்தில் தேர்தல் ஆணையம் சமூக ஊடக தளங்களுடன் இணையத்தில் உள்ளடக்கத்தை குறைக்க/ தரமிறக்க முடியும் ஆனால் சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க மற்றும் தண்டனைவழங்க நேரடி அதிகாரம் இல்லை. அதன் தொடர்ச்சியாக வேட்பாளர்கள் மற்றும் தேர்தல்களில் தவறான தகவல் மற்றும் வெறுப்பு பேச்சு கொண்டுள்ள அதிகளவான உள்ளடக்கம் நிகழ்நிலையில் காணப்பட்டது.⁵⁰ மேலும், பிரிவு 104GG இன் படி, பிரிவு 104B (5) (a) இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களுக்கு மாறாக செயல்பட்டதற்காக, தனியார் ஊடக உரிமையாளர்கள் மற்றும் நடிகர்கள் மீது நீதிமன்ற வழக்கு பதிவு செய்ய முடியாது.

⁴⁸ ANFREL, 'COVID-19 மற்றும் தேர்தல்கள்: இலங்கையில் தொற்றுநோய் காலத்தில் ஒரு தேர்தல்',

<https://anfrel.org/covid-19-and-elections-an-election-in-the-time-of-pandemic-in-sri-lanka/>

⁴⁹ இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் அரசியலமைப்பின் பிரிவு 104B (5) (A) இன் கீழ் ஊடக வழிகாட்டுதல்கள்

https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/publication/ext-gz/2178_24_E.pdf

⁵⁰ பிரச்சார காலம் முடிந்த பிறகு அணுகக்கூடிய யூடியூப் சேனல்களில் தேர்தல் தொடர்பான உள்ளடக்கத்துடன் பேச்சு நிகழ்ச்சிகள் அல்லது நேர்காணல்கள் இதில் அடங்கும்.

5.2 தேர்தல் ஆணையகத்தின் வழிகாட்டுதல்கள்

அரசியலமைப்பின் பிரிவு 104B (4) (a) ன் படி, தேர்தலின் போது அரசு அல்லது எந்த பொது நிறுவனத்திற்கும் சொந்தமான அசையும் அல்லது அசையா சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க, சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை நடத்துவதற்கு இடையூறு விளைவிக்கும் வகையில் அரசியல் கட்சி, சுயேட்சைக் குழு அல்லது வேட்பாளர் சொத்துக்கு சேதத்தை ஏற்படுத்திடுவதை தடுக்க ஆணையங்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க அதிகாரம் உள்ளது. 2020 நாடாளுமன்றத் தேர்தல் தொடர்பாக, மேற்படி உத்தரவுகள் 6 மார்ச் 2020 அன்று 2165/70 என்ற அசாதாரண வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் வெளியிடப்பட்டது.

அதன் கீழ் உள்ள பிரிவு 2 (vi) பின்வருமாறு கூறுகிறது, "எந்தவொரு அரசியல் கட்சியையும் அல்லது வேட்பாளரையும் ஊக்குவிக்க அல்லது தரம் தாழ்த்துவதற்காக அரசியல் உரிமைகள் இல்லாத எந்தவொரு பொது அதிகாரியும் தனது சமூக வலைத்தள கணக்கு அல்லது வேறு எந்த கணக்கையும் பயன்படுத்தி எந்த பிரச்சாரத்தையும் அறிக்கையையும் செய்வது குற்றமாகும். அரசியல் உரிமைகளைக் கொண்ட பொது அதிகாரிகள் கூட மாநில வளங்கள் மற்றும் வெளியீட்டைப் பயன்படுத்தி இதுபோன்ற பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடல் மற்றும் வெறுக்கத்தக்க பேச்சு, வதந்திகள் மற்றும் தவறான தகவல்களை அவர்களின் தனிப்பட்ட சமூக ஊடகக் கணக்குகளில் வெளியிடல் குற்றமாகும். இதன்படி, சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி அரசு அதிகாரிகள் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்க ஆணையம் நடவடிக்கை எடுத்தது.

5.3 சமூக ஊடக கண்காணிப்பு மற்றும் பதிலளித்தல்

2019 மற்றும் 2020 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் தேர்தல் ஆணையம் மற்றும் பேஸ்புக் போன்ற சில சமூக ஊடக தளங்கள், தேர்தல் விதிமீறல்களை நிகழ்நிலையில் சமாளிக்க முறைசாரா ஒப்பந்தங்களை மேற்கொண்டதாக முக்கிய தகவலாளர்கள் (KI கள்)

சுட்டிக்காட்டினர். தேர்தல் ஆணையகத்தால் அனுப்பப்படும் புகார்களுக்கு /பேஸ்புக் முன்னுரிமை அளித்த போதிலும் அனைத்து புகார்களையும் சமாளிக்க போதுமான மனித வளம் இல்லை என்ற கவலையை எழுப்பியது.

PAFFREL (சுயாதீன மற்றும் நியாயமான தேர்தலுக்கான மக்கள் நடவடிக்கை), ஹெஷ்டேக் தலைமுறை இணைந்து சமூக ஊடகங்களை கண்காணித்து, தேர்தல் சட்டங்களை மீறும் பதிவுகளை தேர்தல் ஆணையகத்திற்கு அறிவித்தது. தேர்தல் ஆணையகம் அந்த பதிவுகளை நீக்குமாறு பேஸ்புக் போன்ற சமூக ஊடக தளங்களைக் கோரும். இந்த நோக்கத்திற்காக, பேஸ்புக் ஆணையகத்திற்கு ஒரு சிறப்பு விரைவான பதில் புகார் ஊடகத்தை வழங்கியது. இந்த கோரிக்கைகளை செய்யும் போது சில காரணிகளை ஆணையகம் கருத்தில் கொண்டது. அவை, தவறான அறிக்கைகள் மற்றும் சமூக ஊடகங்களில் பரவும் வெறுப்புணர்வு பேச்சு (வாக்காளர்களை தவறாக பாதிக்கும்), அரசியல் அதிகாரமில்லாத பொது அதிகாரிகளால் சமூக ஊடகங்களில் தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்தல் மற்றும் அமைதியான காலப் பகுதியில் தேர்தல் பிரச்சாரம்செய்தல் (தேர்தலுக்கு 48 மணி நேரத்திற்கு முன்) அடங்கும்.

இந்த செயல்பாட்டின் போது, தளத்தில் இருந்து எந்த பதிவுகளையும் அகற்றுவதற்கு முன், தேர்தல் ஆணையகம் அனுப்பிய அறிக்கைகளை Facebook சுயாதீன மதிப்பாய்வை செய்தது. மேலும், தேர்தல் செயல்முறைக்கு இடையூறாக காணப்பட்ட பதிவுகள் மாத்திரமே பதிவாகியுள்ளன. இதை தவிர்ந்த ஏராளமான பதவிகள் அவற்றின் உயர் எண்ணிக்கையால் கண்காணிக்கப்படாமல் தொடர்ந்து பரப்பப்பட வாய்ப்புக்கள் காணப்பட்டது.

5.4 பொது அதிகாரிகளின் சமூக ஊடக பயன்பாடு பற்றிய ஆய்வு

அரசியல் உரிமைகள் இல்லாத அரசு அதிகாரிகள் தேர்தல் சமயங்களில் சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி அரசியல்வாதி அல்லது அரசியல் கட்சி/குழு சார்ந்த விளம்பர நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் நிகழ்வுகளை தேர்தல் ஆணையகம் கண்காணித்து, அவ் அதிகாரிகள் குறித்து சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனத் தலைவர்களுக்கு அறிவித்தது.

முக்கிய அவதானிப்புகள்

1. சட்ட கட்டமைப்பு

அரசியலமைப்பின் பிரிவு 104B (5) ஆனது தேர்தல் நேரத்தில் தொலைக்காட்சி, வானொலி மற்றும் செய்தித்தாள்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான வழிகாட்டுதல்களை வெளியிடும் அதிகாரத்தை தேர்தல் ஆணையகத்திற்கு வழங்கியுள்ளது. இருப்பினும், சமூக ஊடகங்கள்/டிஜிட்டல் ஊடகம் தொடர்பான வழிகாட்டுதல்களை வெளியிடும் அதிகாரத்தை தேர்தல் ஆணையகத்திற்கு வழங்கவில்லை. சமூக ஊடகங்களுக்கு பிரதான ஊடகங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களை வழங்கினாலும் அவ் விதிகளை அமல்படுத்தவும் சமூக ஊடக தளங்கள்/உரிமையாளர்கள் வழிகாட்டுதல்களைப் பின்பற்றுவதை உறுதி செய்யவும் தேர்தல் ஆணையகத்திற்கு எந்த சட்ட ஆணையும் இல்லை.

சமூக ஊடக தளங்களை உள்ளடக்கிய தற்போதைய தேர்தல் சட்டங்களின் விளக்கம் நிகழ்நிலையில் நடைபெறக்கூடிய தேர்தல் குற்றங்களிற்கு முக்கிய கவனம் செலுத்துகிறது. இதுபோன்ற விளக்கம் அல்லது சட்டத்தின் பயன்பாடு குறித்த நீதித்துறை அறிவிப்புகள் இதுவரை ஏதும் இல்லை. மேலும், சமூக ஊடக மேலாண்மை தேர்தல் நடவடிக்கைகளில் உள்ளடக்கப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கான சவால், நிகழ்நிலையில் தேர்தல் குற்றங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படக்கூடாது. கருத்து சுதந்திரம், சமூக ஊடகங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் சமூக ஊடக தளங்கள், பயனர்கள் மற்றும் தேர்தல் ஆணையகத்தின் பாத்திரங்கள் பொறுப்புக்கூறல் ஆகியவற்றை சமநிலைப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சமூக ஊடக பிரச்சாரங்களுக்கு செலவழிக்கப்படும் நிதிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான குறிப்பிட்ட சட்டங்களின் பற்றாக்குறையும் குறிப்பிடத்தக்கது. சட்டத்தில் உள்ள இந்த குறைபாட்டினால், டிஜிட்டல் மீடியா மார்க்கெட்டிங் நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூக ஊடக தளங்களில் வேட்பாளர்களின் ஆதரவாளர்களால் வேட்பாளர்களின் சார்பாக ஏற்படும் செலவுகளை கண்காணிக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் இயலாது, ஏனெனில் இந்த நிறுவனங்களுக்கு செலவு தகவல்களை பொதுவாக வெளியிட சட்டப்பூர்வ கடமை இல்லை.

2. சமூக ஊடக தளங்கள் மற்றும் தேர்தல் ஆணையகம் இடையிலான ஒத்துழைப்பு

தேர்தல் ஆணையகம் சமூக ஊடக தளங்களுடன் எதிர்காலத்தில் ஒப்பந்தங்கள் (அதிகாரப்பூர்வமாக அல்லது அதிகாரப்பூர்வமற்ற முறையில்) மேற்கொண்டால் பல காரணிகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை முக்கிய தகவலாளர்கள் (முடி கள்) எழுப்பின. சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்களுக்கான மிகவும் மோசமான நிகழ்நிலை அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் நிகழ்க்கூடிய தேர்தல் குற்றங்கள் ஆகியவை தேர்தல் காலத்தில் நிகழ்நிலை தளங்களை கண்காணிக்கும் போது கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். மேலும், கட்சிகளுக்கு இடையே எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் இருந்தால், அத்தகைய ஒப்பந்தத்தின் செயற்படுத்தினை மற்றும் குறித்த கட்சிகளின் பொறுப்புக்கூறல் பற்றி கவனமாக செயற்பட வேண்டும். சமூக ஊடக பயனர்களின் பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்தை பாதுகாப்பதற்கும் தேர்தல் ஆணையகத்தின் புகாரங்களுக்கு பதிலளிப்பதற்கு சமூக ஊடக தளங்களை பொறுப்புடன் வைத்திருப்பதற்கும் இடையே ஒரு சமநிலை இருக்க வேண்டும்.

இணைப்பு 1

தேர்தல்கள் தொடர்பான இலங்கைச் சட்டங்கள்

தேற்காசியாவின் மிகப் பழமையான ஜனநாயக நாடுகளில் ஒன்றான இலங்கைக்கு தேர்தல் தொடர்பாக நீண்ட வரலாறு உள்ளது. உலகளாவிய வாக்களிக்கும் உரிமையின் மூலம் பாராளுமன்றம் மற்றும் உள்ளூராட்சி அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு மக்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது 1931 முதல் 1978 வரை நடந்தது. 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பில் நிறைவேற்று அதிகாரம் மற்றும் வாக்கெடுப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதோடு, ஜனாதிபதித் தேர்தலும் வாக்கெடுப்பும் இத் தேர்தல்களில் சேர்க்கப்பட்டன. 1987ல் அரசியலமைப்பின் 13 வது திருத்தத்தின் மூலம் மாகாண சபை நிறுவப்பட்டு தேர்தல்கள் பட்டியலில் மாகாண சபை தேர்தல்கள் இணைக்கப்பட்டன. அதன்படி, தற்போது இலங்கையில் நடைபெறும் தேர்தல்கள் பின்வருமாறு:

- 1 ஜனாதிபதி தேர்தல்
- 2 பாராளுமன்ற தேர்தல்
- 3 மாகாண சபை தேர்தல்
- 4 உள்ளூராட்சி தேர்தல்
- 5 சர்வஜன வாக்கெடுப்பு

அரசியலமைப்பு

குடிமக்களின் உரிமை தொடர்பான முதன்மை சட்ட விதிகள் அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதன்படி, அரசியலமைப்பின் பிரிவு 4 (e) மக்கள் தேர்தலில் நேரடியாக தங்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையை பின்வருமாறு பயன்படுத்துவதாகக் கூறுகிறது:

”குடியரசுத் தலைவர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஒவ்வொரு வாக்கெடுப்பிலும் பதினெட்டு வயதை எட்டிய ஒவ்வொரு குடிமகனும் அவருடைய பெயர் வாக்காளர் பதிவேட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டு இனிமேல் வாக்காளராக தகுதி பெறுவர்.

மேலும், அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் VII ஆனது ஜனாதிபதிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் பிரிவு 30 (2) ஆனது குடியரசு தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

அரசியலமைப்பின் 31 (6) வது பிரிவு, குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் தொடர்பான நடைமுறை அம்சங்களை நாடாளுமன்றம் வழங்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்த சட்டபூர்வமான ஏற்பாட்டின் படி (1981 ஆம் ஆண்டு எண் 5) ஜனாதிபதி தேர்தல் சட்டத்தை நாடாளுமன்றம் இயற்றியது.

அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் XIII ஆனது வாக்கெடுப்புக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வாக்கெடுப்புக்கு அழைப்பதற்கான ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களின் எல்லைகளைக் காட்டுகிறதுடன் அரசியலமைப்பின் பிரிவு 87 (2) இன் படி, வாக்கெடுப்பு நடத்துவது தொடர்பான அனைத்து நடைமுறை விஷயங்களையும் பாராளுமன்றம் வழங்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அக்குறித்த சட்ட வரையறைக்கமைய 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 7 வாக்கெடுப்பு சட்டத்தை பாராளுமன்றம் இயற்றியது.

அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் XIV உரிமை மற்றும் தேர்தல்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு தேர்தலில் வாக்காளராக இருப்பதற்கான தகுதிகள், தகுதியற்றவர்கள் மற்றும் தேர்தலை நடத்துவது தொடர்பான முக்கிய ஏற்பாடுகள் அங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பிரிவு 101 (2) ஆனது, வாக்காளர்களைப் பதிவு செய்வதற்கும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலை நடத்துவதற்கும் பாராளுமன்றம் ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் என கூறுகிறது. இந்த சட்டபூர்வமான விதிகளின்படி 1980 ஆம் ஆண்டு எண் 44 மற்றும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல் சட்டம் 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 1 வாக்காளர் பதிவுச் சட்டம் ஆகியவற்றை நாடாளுமன்றம் இயற்றியது.

அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் XIV A தேர்தல் ஆணையகம் தொடர்பான விதிகளுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. தேர்தல்களை நடத்துவதில் தேர்தல் ஆணையகத்திற்கு உள்ள அதிகாரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் தொடர்பான ஏற்பாடுகள் இந்த அத்தியாயத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டவுடன் சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை உறுதி செய்வதற்கான ஊடக வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் உத்தரவுகளை வழங்குவது தொடர்பான சட்டரீதியான ஏற்பாடுகள் இந்த அத்தியாயத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஜனாதிபதி தேர்தல் சட்டம், 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 15

ஜனாதிபதித் தேர்தலை நடத்துவது தொடர்பான நடைமுறைச் சட்டம் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தேர்தலுக்கான வேட்புமனுக்களை கோருதல், தேர்தல் பிரச்சாரம், தேர்தல் குற்றங்கள், தேர்தல் தொடர்பான ஊழல், தேர்தல் நடத்துதல், தேர்தல் அதிகாரிகளின் அதிகாரங்கள், வாக்குகளை எண்ணுதல், முடிவுகளை அறிவித்தல் மற்றும் தேர்தல் மனுக்கள் பற்றிய தகவல்கள் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பாராளுமன்ற தேர்தல் சட்டம், 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 1

பாராளுமன்ற தேர்தலை நடத்துவது தொடர்பான நடைமுறைச் சட்டம் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்ற தேர்தலுக்கான வேட்புமனுக்களை கோருதல், தேர்தல் பிரச்சாரம், தேர்தல் குற்றங்கள், தேர்தல் தொடர்பான ஊழல், தேர்தலை நடத்துதல், தேர்தல் அதிகாரிகளின் அதிகாரங்கள், வாக்குகளை எண்ணுதல், முடிவுகளை அறிவித்தல் மற்றும் தேர்தல் மனுக்கள் பற்றிய தகவல்கள் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மாகாணசபை தேர்தல் சட்டம், 1988 ஆம் ஆண்டு எண் 2

மாகாண சபைகள் தேர்தலை நடத்துவது தொடர்பான நடைமுறைச் சட்டம் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தேர்தலுக்கான பரிந்துரைகள், தேர்தல் பிரச்சாரம், தேர்தல் குற்றங்கள், தேர்தல் தொடர்பான ஊழல், தேர்தலை நடத்துதல், தேர்தல் அதிகாரிகளின்

அதிகாரங்கள், வாக்குகளை எண்ணுதல், முடிவுகளை அறிவித்தல் மற்றும் தேர்தல் மனுக்கள் பற்றிய தகவல்கள் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் தேர்தல் கட்டளை (அத்தியாயம் 262)

நகராட்சி மன்றங்கள், மாநகர சபைகள் மற்றும் பிரதேச சபைகளுக்கு (கிராம சபைகள்) உறுப்பினர்களை நியமிக்க தேர்தலை நடத்துவது தொடர்பான நடைமுறைச் சட்டம் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தேர்தலுக்கான பரிந்துரைகள், தேர்தல் பிரச்சாரம், தேர்தல் குற்றங்கள், தேர்தல் தொடர்பான ஊழல், தேர்தலை நடத்துதல், தேர்தல் அதிகாரிகளின் அதிகாரங்கள், வாக்குகளை எண்ணுதல், முடிவுகளை அறிவித்தல் மற்றும் தேர்தல் மனுக்கள் பற்றிய தகவல்கள் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பொது வாக்கெடுப்பு சட்டம், 1981 ஆம் ஆண்டு எண் 7

சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வாக்கெடுப்பை அறிவிப்பது, தேர்தல் பிரச்சாரம், தேர்தல் குற்றங்கள், தேர்தல் தொடர்பான ஊழல், தேர்தலை நடத்துவது, தேர்தல் அதிகாரிகளின் அதிகாரங்கள், வாக்குகளை எண்ணுதல், முடிவுகளை அறிவித்தல் மற்றும் தேர்தல் மனுக்கள் பற்றிய தகவல்கள் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

வாக்காளர் பதிவுச் சட்டம், 1980 ஆம் ஆண்டு எண் 44

18 வயதை எட்டிய குடிமக்களை வாக்காளர்களாக பதிவு செய்வது, வாக்காளர் பதிவு விவரங்களை புதுப்பித்தல், பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர் பட்டியலை விளம்பரப்படுத்துதல், வாக்காளராக பதிவு செய்ய தகுதிகள் போன்றவற்றை தெரிவித்தல் இந்த சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வாக்காளர் பதிவேடு என்பது ஒரு குடிமகனின் வாக்களிக்கும் உரிமையை நிஷ்ரூபிக்கும் கட்டாய ஆவணம் என்பதால், தேர்தல் தொடர்பாக இந்த சட்டம் மிகவும் முக்கியமானது.